Dosarul nr.2-14337/24
2-24122429-12-2-29102024

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

5 mai 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa de judecată compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Alexei Maria
Grefier Pogorlovschi Svetlana, Morozov Sabrina

cu participarea reprezentantului reclamantului – avocatul Foltea Vasile, reprezentantului pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova – Sandu Grosu, în lipsa reclamantului Roșioru Mircea – a fost reprezentat de către avocatul ales, reprezentantului intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova – a solicitat examinarea cauzei în lipsă,-

examinând în şedinţă publică, în sediul instanței, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roșioru Mircea împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a constatat:

Argumentele participanților la proces.

La 25 octombrie 2024, Roșioru Mircea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, urmărirea penală ... dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care -fapta nu întrunește elementele infracțiunii, [...].

Susține că potrivit art. 284 alin. (1) Cod de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată, iar potrivit alin. (2) pct. 2) al aceluiași articol, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit [...] și se constată că există vreuna

din circumstanțele prevăzute la art.275 pct.l)-3)..., iar potrivit alin. (3) Procurorul, ... din oficiu, în cazul în care constată temeiurile prevăzute la alin. (2), dispune, prin ordonanță motivată, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală. Persoana poate fi scoasă de sub urmărirea penală integral sau numai cu privire la un capăt de acuzare. Alin. (4) din același articol, stipulează că, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală se face conform prevederilor prezentului cod care reglementează încetarea urmăririi penale, ce se aplică în mod corespunzător.

Indică că în corespundere cu prevederile art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, ... ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova, iar în conformitate cu alin. (2), colaborarea solicitată la executarea ... ordonanțelor procurorului privind încetarea urmăririi penale este obligatorie pentru toate persoanele fizice și juridice. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale sunt documente executorii.

Afirmă că articolul 1 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că organele de urmărire penală ... în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, ... și ca nici o persoană ... să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Notează că în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană este în drept să-și apere prin orice mijloc neinterzis de lege drepturile, libertățile și demnitatea umană, lezate sau limitate nelegitim în cursul procesului penal, iar potrivit alin. (5) al aceluiași articol, se stipulează că prejudiciul cauzat drepturilor, libertăților și demnității umane în cursul procesului penal se repară în modul stabilit de lege.

Accentuează că conform art. 23 alin. (1) Cod de procedură penală, legea procesuală penală asigură drepturile ... persoanei... lezate în drepturi în alt mod, iar alin. (3) stipulează că, persoana ... în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ... pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.

Susține că potrivit art. 64 alin. (2) pct. 22) Cod de procedură penală, bănuitul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul să ceară și să primească repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală, ale procurorului sau ale instanței.

Invocă că codul civil în art. 2007 alin. (1) lit. a) stipulează că, prejudiciul cauzat

persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii ...se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în caz de ..., tragere ilegală la răspundere penală [...].

Afirmă că în acord cu prevederile art. 524 Cod de procedură penală, persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ..., li sa cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislației cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești.

Indică că în conformitate cu prevederile art. 6 lit. b) din Legea nr.l545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești [în continuare - Legea
nr.1545/1998], dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală pe temeiuri de reabilitare.

Reclamantul notează că în conformitate cu prevederile art. 33 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanțele judecătorești judecă toate cauzele civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice și autorităților publice privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate, cauze pentru care legea nu prevede competența altor organe.

Accentuează că potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Susține că în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate de acțiunile procurorului aflat în exercițiul funcției în condițiile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, pentru repararea unui prejudiciu cauzat de acțiunile procurorului aflat în exercițiul funcției, persoana are dreptul să înainteze acțiune numai împotriva statului, reprezentat de Ministerul Justiției.

Invocă că în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (2) Cod de procedură civilă, acțiunea împotriva unei persoane juridice se intentează în unul dintre sediile instanței în a cărei rază teritorială se află sediul persoanei juridice respective.

Notează că prin derogare de la norma menționată supra, potrivit art. 525 alin. (2) Cod de procedură penală, acțiunea pentru repararea prejudiciului poate fi inițiată în instanța judecătorească în a cărei rază teritorială domiciliază persoana căreia i-a fost cauzat prejudiciul sau, după caz, succesorii ei, în ordinea procedurii civile, chemând în judecată statul, care este reprezentat de către Ministerul Justiției, iar conform art. 39 alin. (7) Cod de procedură civilă, acțiunile ce țin ..., de

reparare a prejudiciului cauzat prin ..., tragere ilegală la răspundere penală, ... pot fi intentate și în oricare dintre sediile instanței de la domiciliul reclamantului.

Indică că în această ordine de idei, utilizând dreptul inerent reclamantului pentru această categorie de pricini, optează asupra Judecătoriei Chișinău, ca și instanță competentă ce urmează să se pronunțe asupra fondului cauzei.

Afirmă că conform prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 1545/1998, cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului. În revistă, potrivit prevederilor art. 525 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea pentru repararea prejudiciului poate fi inițiată în termen de trei ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului conform prevederilor art. 6 din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. La fel, în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, termenul de prescripție a dreptului la acțiune în cazurile prevăzute de prezentul articol este de 3 ani de la data apariției dreptului, dacă legea nu prevede alte termene.

Susține că prin raportare la speța dedusă judecății, pornind de la teza că, în cauza penală de bănuire a reclamantului nu s-a făcut uz de prevederile art. 287 combinat cu art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, precizează că ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din ***** a devenit executorie la aceeași dată (n.a. - *****) și, astfel, termenul de 3 ani în interiorul căruia, în calitate de reclamant, este îndreptățit să formuleze cererea în condițiile Legii nr. 1545/1998, se va împlini la data de 28 decembrie 2024.

Accentuează că pe cale de consecință, în baza raționamentelor expuse supra, această cerere urmează a fi considerată ca fiind depusă în termen.

Notează că în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, scutirile de taxa de stat și/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct.1 al anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023. Prevederile art.5 din Legea nr.213/2023 taxei de stat, stipulează că scutirile de taxa de stat și de taxa de timbru sunt expuse în anexa nr. 2. Potrivit pct.1.2.1 din Anexa nr.2 a Legii ante-menționate, părțile se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată, în acțiunile privind repararea prejudiciului cauzat..., prin tragere ilegală la răspundere penală, [...].

Indică că în conformitate cu prevederile art.2 alin. (1) din Legea nr.213/2023 taxei de stat, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice ... pentru intentarea unui proces judiciar civil, ..., iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, taxa de timbru constituie 200 de lei.

Afirmă că dovada achitării taxei de timbru, este anexată la prezenta cerere de chemare în judecată.

Temeiul juridic pentru care taxa de timbru urmează a fi restituită subsemnatului
reclamant în calitate de cheltuieli judiciare, servește Hotărârea Curții Constituționale nr.20 din 26 septembrie 2024 privind controlul de constituționalitate și excepția de neconstituționalitate a articolelor 2 alin.(2) din Legea taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023 și 84 alin.(4) din Codul de procedură civilă (sesizările nr.269a/2023, nr.7g/2024,
nr.64g/2024, nr.75g/2024 și nr,153g/2024) (taxa de timbru).

Invocă că preliminar, va puncta câteva detalii contextuale, relevante speței or,
evenimentele despre care va relata infra, au fost condiționate inclusiv de acestea, după
cum urmează:

- a activat neîntrerupt în organele Procuraturii Republicii Moldova începând cu 8 august 2001, în permanență funcțiile deținute fiind în ordine de promovare, iar începând cu data de 9 martie 2017, a deținut mandatul de adjunct al Procurorului General, responsabil de domeniul judiciar;
- la 4 octombrie 2021, dată la care exercita mandatul de adjunct al Procurorului General, s-a infectat cu virusul „COVID-19” și, începând cu această dată, s-a aflat în concediu medical (Informația IMSP „Policlinica de Stat” nr.01-19/274 din 18 octombrie 2022, se anexează), astfel intervenind suspendarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art. 76 lit. b) Codul muncii);
- la 5 octombrie 2021 în privința Procurorului General al Republicii Moldova, Alexandr Stoianoglo, este pornită urmărire penală, în aceeași zi dumnealui fiind reținut și ulterior arestat într-o cauză penală;
- tot la 5 octombrie 2021, toți adjuncții Procurorului General Alexandr Stoianoglo, Ruslan Popov, Iurie Perevoznic și Mircea Roșioru, sunt suspendați din funcții, de drept, deci inclusiv și subsemnatul cu statut de reclamant în prezenta speță (n.a. - începând cu data de 5 octombrie 2021 și până la data de 16 octombrie 2021, în raport cu persoana sa, au funcționat două suspendări, axate pe temeiuri juridice diferite)”,
- la 7 octombrie 2021 adjunctul Procurorului General, Iurie Perevoznic, depune cerere de demisie din Procuratură, cerere acceptată de Procurorul General interimar la data de 8 octombrie 2021;
- la 9 octombrie 2021 adjunctul Procurorului General, suspendat de drept, Ruslan Popov, este reținut și ulterior arestat într-o cauză penală;
- la 16 octombrie 2021 (n.a. -zi de sâmbătă {Informația IMSP„ Policlinica de Stat” nr.01-19/274 din 18 octombrie 2022, se anexează}), deși au mai rămas sechele ale infectării cu virusul „COVID-19”, medicul de familie a decis

încheierea perioadei concediului medical al subsemnatului Roșioru Mircea, cu revenirea la serviciu de la *****;

- la ***** (n.a. - zi de luni), la distanță de o zi de la încheierea concediului medical, s-a prezentat la serviciu. La prima oră, începuse ședința de documentare și planificare săptămânală cu procurorii conducători din Procuratura Generală, responsabili de domeniul judiciar, Igor Serbinov (șeful Direcției judiciare), Dumitru Graur, Vladimir Adam și Marcel Dimitraș {șefi ai Secțiilor din cadrul Direcției judiciare). În timp ce desfășura ședința, prin intermediul anticamerei, a fost invitat în biroul Procurorului General interimar, care, în cel mai direct mod, i-a cerut „demisia din Procuratură". A cerut explicații la solicitarea sa de a demisiona. I s-a spus că „așa este mai bine". Motive concrete pentru care urmează să-i prezint demisia nu i-au fost comunicate. A cerut motive pentru a putea face explicații, dar neprimindu-le (n.a. - motivele), la trecerea aproximativ a unui minut, a înțeles că nu dorește să-l asculte și, mai ales, să-l audă. Cerința de demisie a fost imperativă, fără oferirea altor alternative (n.a. - în pofida faptului că i-a pus în evidență că nu ține neapărat de funcția de adjunct al Procurorului General și era pregătit să accepte orice altă funcție de procuror).

- după întâlnirea cu Procurorul General interimar, a revenit în biroul de serviciu, unde colegii continuau ședința săptămânală. A informat colegii că i s-a cerut, necondiționat, depunerea cererii de demisie. Era stresat, descurajat și nu înțelegea tratamentul intimidant și umilitor aplicat de Procurorul General interimar în raport cu propria sa persoană. În acest concurs de circumstanțe (n.a. - circumstanțele redate supra și solicitarea directă și fără vreun motiv a Procurorului General interimar), a tehnoredactat cu aceeași dată cererea de demisie din organele Procuraturii și i-a prezentat-o. Peste aproximativ 30 minute, în aceiași zi de *****, interesându-se la personalul Secției resurse umane dacă s-a acceptat cererea de demisie, i s-a comunicat că ordinul deja este perfectat și semnat de Procurorul General interimar, cu data de *****, doar că plata indemnizației de eliberare din funcția de procuror este suspendată or, este vizat într-o cauză penală.

Invocă că la caz, în calitate de reclamant, subsemnatul Roșioru Mircea, formulează prezenta cerere de chemare în judecată, prin care solicită despăgubiri în condițiile Legii nr. 1545/1998, pornind de la următoarele evenimente și circumstanțe de fapt, ce au succedat:

- în perioada ***** - ***** a fost subiect, cu statut procesual, al cauzei penale nr.*****, urmărirea penală în care a fost pornită în privința subsemnatului, „in personam", prin ordonanța Procurorului General interimar al Republicii Moldova din *****.

Accentuează că contextual, la data de *****, în intervalul orelor 08:00-08:30, procurorul în Procuratura Anticorupție V.F., constatând, inclusiv în acțiunile subsemnatului, o bănuială rezonabilă de comitere a infracțiunii prevăzute

de art. 327 alin. (3) Cod penal, sa autosesizat și a înregistrat în Registrul nr. 1 al Procuraturii Anticorupție procesul penal nr. 1-141 pr/21. Concomitent, procurorul V.F., cu un Demers, a intervenit către Procurorul General interimar - singurul titular al acțiunii procesuale de începere a urmăririi penale în privința subsemnatului, prin care a solicitat începerea urmăririi penale, inclusiv în privința sa.

Susține că astfel, la ***** în privința subsemnatului, Mircea Roșioru, în calitate de adjunct al Procurorului General suspendat de drept, a fost începută urmărirea penală conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (3) Cod penal. Potrivit ordonanței privind începerea urmăririi penale din *****, pentru că este pusă în discuție o urmărire penală pornită „in personam", subsemnatului i s-a incriminat că, citează: „ *În Registrul nr.1 al Procuraturii Anticorupție a fost înregistrat procesul-verbal de consemnare a unor acțiuni prejudiciabile depistate, în speță - acțiunile pretins ilegale ale Adjunctului Procurorului General Mircea Roşioru, Procurorului-şef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian, procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Dumitru Raileanu și procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Elena Ceruța.*

*Potrivit materialelor procesului penal inițiat [n.a. - nr. ***** din *****}, în sediul Procuraturii Generale, în perioada 24 - 25 mai 2021, a avut loc o ședință operativă la care, pe lângă procurorii care reprezentau acuzarea în instanța de judecată în cauza lui Veaceslav Platon - procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Dumitru Raileanu și procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Elena Ceruța, contrar prevederilor Ordinului Procurorului General nr.***** din ***** cu privire la organizarea activității procurorilor în domeniul învinuirii în instanțele judecătorești, au participat și Procurorul General Alexandr Stoianoglo, Adjunctul Procurorului General Mircea Roşioru și Procurorul-şef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian.*

*Urmare a ședinței respective a fost întocmit un proces-verbal conform căruia a fost stabilit, că participanții la ședință, abuzând intenționat de atribuțiile oferite de Legea cu privire la Procuratură și Codul de procedură penală, au decis renunțarea, conform prevederilor a art. 320 alin. (5) Cod de procedură penală, la învinuirea adusă lui Platon Veaceslav în cauza nr. *****aflată în procedura de revizuire pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, pe motiv că faptele nu au fost săvârşite de V.Platon, cu solicitarea restituirii dosarului pentru reluarea urmăririi penale în vederea identificării făptuitorului.*

Cele descrise și procesul-verbal al ședinței operative din cadrul Procuraturii Generale care a avut loc pe perioada 24 - 25 mai 2021, a servit temei pentru ca la 28 mai 2021 procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Elena Ceruța să renunțe la învinuirea adusă lui Veaceslav Platon de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 243 alin. (3) Ut. b) din Codul penal, pentru care a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 20.04.2017.

Sentința a devenit definitivă și irevocabilă prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018 și Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2019, prin care au fost respinse apelurile și, respectiv, recursurile cu menținerea sentinței primei instanțe.

Însă, materialele procesului penal denotă că renunțarea la învinuirea adusă lui Platon Veaceslav, care avea statut de condamnat, este ilegală, deoarece aceasta a fost făcută cu încălcarea vădită a prevederilor Codului de procedură penală, în special:

-A prevederilor art. 320 alin. (5) din Codul de procedură penală care stipulează că dacă, în procesul judecării cauzei, ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, procurorul este obligat să renunțe parțial sau integral la învinuire.

-A prevederilor art. 65 alin. (2) din Codul de procedură penală care stipulează, că inculpat se numește învinuitul în privința căruia cauza a fost trimisă în judecată. Aliniatul (3) pct. 1) al aceluiaşi articol prevede că, persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este, parțial sau integral, de condamnare.

Din prevederile legale menționate supra, rezultă în mod evident că, renunțarea procurorului la învinuire poate avea loc doar în cadrul examinării cauzei penale în fond unde se cercetează acțiunile inculpatului, dar nicidecum în cadrul examinării cauzei penale în ordine de revizuire unde se cercetează acțiunile condamnatului.

Mai mult, faptul că Platon Veaceslav în cadrul revizuirii avea calitatea de condamnat este constatat și de completul de judecată care a examinat cererea de revizuire și a pronunțat încheierea din 08 octombrie 2020.

Inclusiv, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a recunoscut că persoana
care solicită redeschiderea unei proceduri „ nu este acuzată de o infracțiune ”, odată ce condamnarea sa a rămas definitivă (cazul Fischer versus Austria).

Prin urmare, ordonanța procurorului de renunțare la învinuirea adusă lui Veaceslav Platon a avut drept efect, în baza art. 320 alin. (5) din Codul de procedură penală, anularea hotărârilor judecătorești irevocabile privind

condamnarea acestuia, deoarece instanța de judecată a fost obligată să adopte fie o sentință de achitare, fie de încetare a procesului penal.

În așa circumstanțe, s-a conturat bănuiala rezonabilă privind favorizarea condamnatului Platon Veaceslav de către Procurorul General Alexandr Stoianoglo care făcea parte din grupul criminal organizat și condus de Veaceslav Platon, precum și de către Adjunctul Procurorului General Mircea Roșioru, Procurorul-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Dumitru Raileanu și procurorul în Procuratura pentru Combaterea

Criminalității Organizate și Cauze Speciale Elena Ceruța, acțiuni prejudiciabile caracterizate prin folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate

publică a situației de serviciu, în interesul unui grup criminal organizat, cauzând daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Totodată este de menționat, că prin aceste acțiuni intenționate au fost aduse prejudicii în proporții deosebit de mari bugetului de stat, care va suporta cheltuieli privind restituirea banilor încasați anterior prin sentință de condamnare de la Veaceslav Platon în sumă totală de 869 224 839,76 lei, ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Astfel, din actul de sesizare rezultă o bănuială rezonabilă că acțiunile menționate supra au fost săvârșite în interesul unui grup criminal organizat, iar documentarea tuturor acțiunilor și tragerea la răspundere penală a tuturor persoanelor implicate poate fi efectuată doar în cadrul unei cauze penale cu utilizarea întregului spectru de acțiuni de urmărire penală prevăzute de Codul de procedură penală și că nu există circumstanțe care exclud urmărirea penală, se impune începerea urmăririi penale în baza circumstanțelor descrise.

Prin urmare, constatând existența bănuielii rezonabile cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (3) din Codul penal - abuzul de serviciu, caracterizat prin folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică, în interesul unui grup criminal organizat, cauzând daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, [...],

*DISPUN: începerea urmăririi penale în privința Adjunctului Procurorului General, suspendat de drept, Mircea Roșioru, [...], în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (3) din Codul penal, pe faptele descrise în prezenta ordonanță, cu atribuirea cauzei penale a numărului statistic *****. ”,* încheiat citatul.

În continuare indică că tot la ***** cauza penală pornită în privința subsemnatului, a fost conexată la cauza penală nr.*****(n.a. - cauză penală, constituită din mai multe cauze penale conexate, care se derula în privința Procurorului General, Alexandr Stoianoglo și în care urmărirea penală era exercitată de patru procurori în Procuratura Anticorupție [V.F., V.P., A.N. și P.I.] și trei ofițeri de urmărire penală [A.G., R.B. și Gh.B.]).

Susține că au urmat două zile pline de neliniște, frustrare și izolare. Fiind un profesionist din domeniu, care cunoaște în ce constă o faptă penală de abuz în serviciu,
se tot întreba în ce constă elementul penal în acțiunile/inacțiunile sale? Pe de o parte înțelegea că nu a încălcat vreo normă legală, iar pe de altă parte, nu îi era clar de ce anume fapte era suspectat deja ex-colegii lui, procurori, care exercitau investigațiile în cauza penală.

Afirmă că la *****, în timp ce se afla în „deja fostul birou de serviciu" de la sediul Procuraturii Generale (n.a. - de unde își strângea lucrurile personale), s-a prezentat dl procuror delegat în Procuratura Anticorupție, PI, care l-a informat că este membru al grupului de urmărire penală în cauza nr.*****și care i-a prezentat spre cunoștință ordonanța de ridicare din data de ***** a computerului de care s-a folosit în perioada de activitate în funcția de adjunct al Procurorului General. Nu a formulat nici o obiecție vis-a-vis de această acțiune procesuală, nu s-a împotrivit în vreun fel, pentru ca acțiunea să fie realizată în condiții optime.

Concomitent, de către procurorul PI i-a fost luată o declarație de nedivulgare a datelor urmăririi penale nr.*****.

Notează că dincolo de partea procesuală a acțiunilor de urmărire penală, precizează că, exact în același moment, în anticamera ex-biroului său de serviciu {nr.102, de la etajul 3 al sediului Procuraturii Generale), se adunaseră și doreau să intre în biroul său procurorii cu care a fost coleg începând cu anul 2006 și, cărora le-a fost conducător începând cu anul 2010 - în calitate de procuror-șef al Direcției judiciare a Procuraturii Generale, iar ulterior, începând cu anul 2017 - adjunct al Procurorului General, responsabil de domeniul judiciar al organelor Procuraturii. Colegii lui de serviciu au renunțat, atunci, la acel moment, la intenția de a-i transmite mesajul de „regret de plecare a sa din organele procuraturii", însă au revenit la terminarea acțiunii procesuale de ridicare a computerului. S-a simțit, pe de o parte, umilit și jenat în fața colegilor săi (n.a. -întotdeauna a avut sentimentul că este respectat de ei și a fost un model de urmat pentru dânșii), iar pe de altă parte, avea senzația că este „îmbrăcat în vestimentația unui criminal, pe care ei îl priveau neputincioși".

Invocă că, la distanță de o zi, la *****, în prima jumătate a zilei, a fost citat telefonic de către dl procuror PI pentru a se prezenta la sediul Procuraturii Anticorupție, pentru a fi recunoscut și audiat în calitate de bănuit. I s-a pus în

vedere că trebuie să fie însoțit de un avocat. A fost nevoit, în regim de urgență, să găsească un avocat disponibil, calificat, care să-l reprezinte și, împreună cu care, s-a prezentat la sediul Procuraturii Anticorupție.

Menționează că ajungând la sediul Centrului Național Anticorupție (n.a. - tot acolo se află și sediul Procuraturii Anticorupție), subsemnatul, împreună cu avocatul său, dl Vasile Foltea, au fost întâmpinați și conduși de către dl procuror PI în biroul său de serviciu, pentru audiere. Până a ajunge în biroul dlui procuror PI, amplasat la ultimul etaj al sediului Centrului Național Anticorupție, pe treptele și culoarele Procuraturii Anticorupție a întâlnit mai mulți colegi procurori din Procuratura Anticorupție (n.a. - instituție în cadrul căreia a activat în perioada anilor 2004-2006), care nu i-au vorbit, dar în privirile cărora privea compasiune și milă. De cealaltă parte, se simțea umilit, îl încerca un sentiment de incertitudine și insecuritate: nu își dădea seama dacă va ieși liber din sediul Procuraturii Anticorupție după audieri sau în privința sa vor fi aplicate măsuri procesuale de constrângere (n.a. - reținerea), de altfel ca și în cazul colegilor săi. Având telefonul deconectat și lăsat (n.a. - la cerința angajaților Centrului Național Anticorupție) în încăperea prin care se face accesul în sediul Centrului Național Anticorupție sau, după caz, al Procuraturii Anticorupție, era derutat și nu își dădea seama dacă a procedat corect neinformând despre starea de lucruri soția și doi părinți în etate (n.a. - de 67 și 70 de ani [n.a. - la acel moment], unul dintre ei cu afecțiune cardio cronică și cu cardio-stimulator). Se îngrijora de felul în care va fi redată informația în privința sa de sursele media și, mai mult, se îngrijora de percepția pe care o vor avea părinții asupra celor relatate. Îl îngrijora modul în care vor digera informația și cum vor reacționa ei n.a. - părinții) la aflarea veștii că „copilul” lor este bănuit oficial de asociere în cadrul unui grup criminal organizat.

Indică că prin ordonanța din *****, a fost recunoscut oficial în calitate de bănuit (n.a. - acest statut procesual îl obținuse deja la ***** prin ordonanța de pornire a urmăririi penale „in personam”, semnată de către Procurorul General interimar - unicul titular procesual de a porni o urmărire penală în privința unui procuror). Potrivit părții descriptive a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, subsemnatului i s-a incriminat că, citează: „*deținând funcția de adjunct al Procurorului General al Republicii Moldova, în perioada anului 2020 - iunie 2021, aflându-se în mun.Chișinău, inclusiv în mai multe locuri nestabilite de organul de urmărire penală, acționând în interesele unui grup criminal organizat, cu intenție directă și prin înțelegere cu Procurorul General al Republicii Moldova, Stoianoglo Alexandr, procurorul-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Caracuian Ion, și procurorii din aceeași Procuratură Raileanu Dumitru și Ceruța Elena, au organizat inițierea și punerea în realizare a revizuirii procesului penal în cauza condamnatului Platon Veaceslav, urmărind eliberarea numitului de la executarea pedepsei cu închisoare*

și achitarea în infracțiunile de săvârșirea cărora a fost recunoscut vinovat și condamnat definitiv și irevocabil.

*Ulterior, la 24 mai 2021 și respectiv 25 mai 2021, adjunctul Procurorului General, Roșioru Mircea, a participat la ședința operativă din cadrul Procuraturii Generale, organizate și desfășurate contrar pct.18 din ordinul nr.***** din ***** cu privire la organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești, la care folosindu-se de puterea conferită în virtutea funcției deținute de adjunct al Procurorului General, a decis împreună cu Procurorul General Stoianoglo Alexandr, procurorul-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Caracuian Ion, și procurorii din aceeași Procuratură Raileanu Dumitru și Ceruța Elena, renunțarea la învinuire prin ordonanță în baza art. 320 alin. (5) Cod de procedură penală, pe motiv că faptele nu au fost săvârșite de Platon Veaceslav, cu solicitarea restituirii dosarului pentru reluarea urmăririi penale în vederea identificării făptuitorului. Acțiunea civilă urmează a fi respinsă în baza art.387 alin.(2) pct.l) din Codul de procedură penală. Referitor la sechestrele aplicate și menținute prin sentință în vederea recuperării prejudiciului cauzat prin infracțiune, de solicitat menținerea bunurilor sub sechestru timp de o lună de a intrarea în vigoare a hotărârii (art.210 alin. (2) din Codul de procedură penală).*

Astfel, analizând materialele prezentei cauze penale constat că, există probe pertinente și concludente la această etapă a urmăririi penale, prin care se adevereşte

bănuiala rezonabilă că Roșioru Mircea, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută la art.327 alin.(3) din Codul penal, adică abuzul de putere, săvârșit în interesul unui grup criminal organizat, cauzând daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.", încheiat citatul.

Notează că având la bază raționamentele supra, procurorii de caz (n.a. – persoane oficiale, care exercitau urmărirea penală în numele statului [art.6 pct.37) și art.53 alin.(l) Cod de procedură penală]), au considerat că acțiunile adjunctului Procurorului General al Republicii Moldova, Mircea Roșioru, au fost contrare, atenție, actelor normative instituționale (n.a. - nereglementate de legislația procesual-penală sau alte legi) și i-au incriminat săvârșirea din poziția unei persoane cu funcție de demnitate publică, a abuzului în serviciu, în interesul unui grup criminal organizat, care a avut drept consecință cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice.

Menționează că pe cale de consecință, în mod oficial, din perspectiva încadrării juridice oficiale a pretinsei fapte infracționale, subsemnatul, a fost bănuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art.327 alin.(3) Cod penal, adică folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică a situației de

serviciu, care a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșit în interesul unui grup criminal organizat.

Susține că în cadrul acțiunii procesuale de recunoaștere în calitate de bănuit din *****, derulată în intervalul orelor 10:15 – 12:50, și-a arătat deschiderea și disponibilitatea totală de a coopera cu organul de urmărire penală, pentru a nu obstrucționa în vreun fel activitatea acestuia. Astfel, în procesul audierii în calitate de bănuit, a prezentat declarații veridice, acțiunile sale au fost relatate exact în modalitatea și consecutivitatea în care acestea s-au desfășurat, în tot acel timp neavând nici cea mai mică intenție de a induce în eroare sau de a duce pe o pistă greșită organul de urmărire penală.

Accentuează că veridicitatea declarațiilor făcute, de subsemnat, în calitate de bănuit, când a menționat că nu a avut vreo tangență la deschiderea și derularea de mai departe a procedurii de revizuire a condamnatului Platon V., a fost ulterior confirmată prin datele procesului verbal de cercetare din 07 decembrie 2021, întocmit de procurorul V.F., unde în cadrul cercetării concluziei expertizei inginero-tehnice a computerului, s-a constatat că implicarea sa în această procedură a avut loc doar pe timpul în care procedura s-a aflat fie în gestiunea procurorilor din Procuratura mun. Chișinău, fie ai Procuraturii Anticorupție (n.a. - nu și a procurorilor din Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale).

Indică că tot la *****, i-a fost adusă la cunoștință ordonanța privind dispunerea expertizei inginero-tehnice a computerului utilizat pe parcursul activității în funcția de adjunct al Procurorului General. Deși, prin cerere, s-au formulat unele obiecții cu privire la conținutul ordonanței menționate, aceasta (n.a. - cererea) a fost respinsă prin ordonanța procurorului V.F. din 22 octombrie 2021.

Notează că la terminarea acțiunilor de urmărire penală realizate cu participarea sa, la ieșirea din sediul Centrului Național Anticorupție, reconectând telefonul și accesând site-urile media și rețelele sociale, a identificat zeci de postări, care conțineau inclusiv poza sa, în care se relata despre faptul că, subsemnatul Roșioru Mircea, în calitate de ex-adjunct al Procurorului General suspendat, Alexandr Stoianoglo, a fost citat la Procuratura Anticorupție unde a fost recunoscut și audiat în calitate de bănuit.

Invocă că cunoscând starea șubredă de sănătate a părinților, vârsta acestora, i-a telefonat și a încercat să-i calmeze, asigurându-i, într-un mod mincinos, că „totul este în regulă”.

Afirmă că aceleași mesaje mincinoase, a transmis și membrilor familiei sale (n.a. - soția și doi copii minori [elevi]). Încerca prin diferite metode să evite, la domiciliu, vizionarea de către copiii săi a buletinelor de știri, iar atunci când se

transmiteau informații cu referire la cauza penală în care avea acordat statut procesual de bănuit, schimba de urgență postul tv.

Susține că din acel moment, odată cu apariția publicațiilor pe site-urile media, difuzarea respectivei informații în cadrul buletinelor de știri la diferite posturi TV și radiou, a simțit o detașare evidentă față de propria sa persoană din partea foștilor colegi de serviciu și a persoanelor cu care era frecvent în dialog. Cu toții preferau să lase impresia că nu-l văd și evitau dialogul. Această stare de lucruri i-a indus, o perioadă îndelungată, o situație de stres, un sentiment de anxietate și frustrare.

Accentuează că această concluzie, a fost confirmată și de medicul neurolog din componența Comisiei medicale speciale, Nistrean Jana, create pentru accederea în funcția de procuror, pe care a trecut-o la data de 17 mai 2022 care i-a recomandat „profilaxia stresului posttraumatic” (copia certificatului medical nr.64 din 17 mai 2022, se anexează). Stresul astfel indus, a fost detectabil și la distanță de 7 luni de zile de la data începerii urmăririi penale în privința sa.

Menționează că pe parcursul a 53 de zile, adică până la data de 13 decembrie 2021 a fost într-o incertitudine totală în legătură cu derularea investigațiilor penale în privința sa, or, în toată această perioadă, nu a avut vreo citație telefonică sau scrisă, de la organul de urmărire penală sau, după caz, să fi fost informat despre realizarea vreo unei acțiuni de urmărire penală. Altfel spus, a fost într-o stare totală de insecuritate.

Notează că la 13 decembrie 2021 a fost invitat de către procurorul V.F., care i-a prezentat, pentru cunoștință, concluziile expertizei judiciare nr.**********, dispusă la ***** asupra fostului său computer de serviciu. Raportul de expertiză nr. ***** a fost înregistrat în cancelaria Procuraturii Anticorupție la 03 decembrie 2021. Din concluzia raportului expertizei-judiciare menționate supra, nu rezulta identificarea vreo unei probe directe sau indirecte, care să fi arătat asupra săvârșirii de către subsemnat a vreo unei infracțiuni și, mai ales, a infracțiunii de care era bănuit.

Invocă că la terminarea acțiunii procesuale menționate supra, avocatul său, dl Vasile Foltea, a înaintat procurorului V.F., care exercita urmărirea penală, o cerere, motivată prin lipsa probatoriului care să-l incrimineze, prin care a solicitat scoaterea subsemnatului de sub urmărire penală.

Afirmă că prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, V.F., din *****, s-a dispus scoaterea subsemnatului de sub urmărire penală pentru presupusa comitere a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale vreo unei infracțiuni - art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală.

Menționează că din motivarea ordonanței privind scoaterea de sub urmărirea penală din *****, rezultă că procurorul a ajuns la această concluzie, urmare a

următoarelor raționamente factologice și logico-juridice, citează: „*în urma efectuării tuturor acțiunilor de urmărire penală posibile, organul de urmărire penală nu a acumulat probe pertinente, suficiente și utile, care ar permite înaintarea lui Mircea Roșioru a unei învinuiri legale în corespundere cu prevederile art. 281 - 282 din Codul de procedură penală, or la moment nu au fost acumulate careva probe din care ar reieși cu certitudine că acesta ar fi săvârșit abuzul de putere în circumstanțele descrise în ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit.*

Astfel, generalizând circumstanțele menționate, se constată că probele acumulate și analizate prin prisma art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, veridicității și coroborării lor, nu permit a concluziona cu certitudine că Mircea Roșioru a săvârșit abuzul de putere.

[...] Având în vedere că termenul de ținere a lui Mircea Roșioru în calitate de bănuit expiră precum și faptul că organul de urmărire penală, efectuând toate acțiunile de urmărire penală necesare, nu a putut acumula probe suficiente, pertinente, concludente și utile, care ar demonstra că acesta a săvârșit abuzul de putere, ce ar permite înaintarea unei învinuiri legale în corespundere cu prevederile art. 281 - 282 din Codul de procedură penală, iar conform art. 8 din Codul de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, numitul urmează a fi scos de sub urmărirea penală pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele prevăzute la art. 327 alin. (3) din Codul penal.", încheiat citatul.

Indică că astfel, în circumstanțele speței și așa cum rezultă nemijlocit din argumentarea ordonanței din *****, procurorul a dispus scoaterea de sub urmărire penală a subsemnatului Mircea Roșioru, invocând că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deci ordonanța a fost întemeiată pe un temei de reabilitare.

Reclamantul susține că ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a subsemnatului, adoptată la ***** nu a fost contestată și, corespunzător, a devenit definitivă și executorie, fiind și astăzi în vigoare.

Afirmă că parcurgând lucrările cauzei penale desfășurată în privința subsemnatului, argumentele și raționamentele descrise în ordonanța devenită definitivă și executorie la *****, în calitate de reclamant, formulează prezenta acțiune în desdăunare, îndreptată împotriva statului, pentru compensarea prejudiciului moral cauzat urmare a celor aproape 3 (trei) luni de supunere ilegală urmăririi penale, acordare a statutului procesual de bănuit, pentru o faptă, care, de altfel, în mod evident, în raport cu subsemnatul, nu conținea elementele unei infracțiuni. »

Reține că cu certitudine poate deduce din descrierea faptelor că, odată cu pornirea urmăririi penale, prin emiterea ordonanței Procurorului General interimar al Republicii Moldova, din *****, prin acțiunile penale întreprinse în cadrul cauzei

penale respective, subsemnatul, a fost supus unei persecuții fără precedent pentru opinia exprimată în cadrul unui grup informal de lucru, constituit ad-hoc și fără competențe procesuale.

Accentuează că pe parcursul urmăririi penale, subsemnatul, a fost supus mai multor acțiuni ilegale ale organului de urmărire penală, fiind tras ilegal la răspundere penală, motiv pentru care a avut de suferit din punct de vedere moral, reputațional și, mai ales, psihic.

Indică că prin investigarea sa în calitate de bănuit în faza de urmărire penală, luarea obligației de nedivulgare a datelor de urmărire penală, efectuarea acțiunilor procedurale în calitate de bănuit, punerea reclamantului în situația de a-și justifica opinia transpusă într-un proces-verbal care consemna activitatea unui grup informal de lucru și extra procesual - fără putere juridică, dar care preliminar a fost apreciat de procurorii de caz ca fiind, atenție, „abuz de putere în interesele unui grup criminal organizat” – cu argumentarea care s-a făcut în conținutul actelor de dispoziție ale procurorilor, finalmente, a fost cauzat reclamantului un prejudiciu moral și material (n.a. -dar nu va insista asupra acestuia din urma).

Menționează că ținerea persoanei sub suspiciunea de comitere a unei infracțiuni este de drept o acțiune de tragere a persoanei la răspundere penală, or în acest sens s a expus și Curtea Constituțională în Hotărârea nr.26/2010, printre altele fiind constatat că, recunoașterea calității de bănuit presupune nu numai drepturi procesuale, dar și restrângerea drepturilor constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație ș.a.

Și în cazul recunoașterii calității de bănuit pe cel de-al treilea temei - prin ordonanță - persoana este supusă unor restrângeri: imposibilitatea legalizării unor acte (spre exemplu, de identitate), consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar, în cazul când persoana este nevinovată - suferința psihologică, cauzată de suspectarea de comiterea unei infracțiuni, atitudinea societății și a victimei ș.a. În acest aspect Curtea Constituțională nu este de acord cu opinia plenului Curții Supreme de Justiție, expusă în Hotărârea nr.7 din 04 iulie 2005, conform căreia „pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuit, punerea persoanei sub învinuire, dispunerea efectuării unei expertize nu afectează drepturi sau libertăți constituționale (Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010[1], §8).

Notează că deși prezenta acțiune nu are ca obiect revendicarea prejudiciului material, subsemnatul a avut de suferit, una dintre consecințele nereparate - demiterea din funcția deținută nu doar de adjunct al Procurorului General, în particular, ci și de procuror, în general.

Consideră relevant să sublinieze că demiterea reclamantului, deși în temeiul unui raport prin care a solicitat eliberarea din funcție din proprie inițiativă, a avut loc în ziua începerii urmăririi penale, „in personam”, împotriva reclamantului,

punct de plecare de la care onoarea și reputația sa profesională a fost afectată semnificativ, iar repunerea în drepturi a reclamantului, conform prevederilor legale la acea perioadă, era imposibilă. Or, prin efectul Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, începând cu data de 05 octombrie 2021, a fost suspendat de drept din funcția de adjunct al Procurorului General, pe motivul începerii urmăririi penale în privința Procurorului General, Alexandr Stoianoglo (n.a. - în pofida aflării sale în concediu medical începând cu data de 04 octombrie 2021, peste suspendarea raporturilor de muncă în temeiul art. 76 lit. b) din Codul muncii, a intervenit, ilegal o altă suspendare, prin efectul art. 18 alin.(4) al Legii nr.3/2016, în redacția Legii nr. 102/2021 pentru modificarea Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură. De altfel, această redacție a Legii a fost dur criticată de către Comisia de la Veneția, iar în rezultat, la 06 octombrie 2022, Parlamentul Republicii Moldova a modificat-o, în partea în care viza suspendarea de drept a adjuncților Procurorului General în legătură cu pornirea urmăririi penale în privința Procurorului General.

În revistă, cu referire la acest aspect, menționează că, mutatis-mutandis, constatările Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Stoianoglo contra Moldovei (cererea nr.19371/22), Hotărârea din 24 octombrie 20232, unde s-a stabilit că suspendarea de drept a Procurorului General, cu nereglementarea în lege a unui remediu prin care să se acorde accesul la o instanță în raport cu această măsură de constrângere, reprezintă o încălcare a art. 6§1 din Convenție, încălcare ce a fost admisă și în raport cu adjuncții Procurorului General Alexandr Stoianoglo or, și în raport cu aceștia, deci și cu subsemnatul, nu au existat opțiuni legale pentru accesul la o instanță împotriva suspendării din funcție, intervenită de drept la 05 octombrie 2021).

În continuare, reclamantul indică că în aceiași ordine de idei, este relevant de menționat că ziua de *****, a fost nu doar ziua în care a fost începută în privința sa urmărirea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni, clasificată ca fiind gravă {sancțiunea alin.(3) al art.327 Cod penal, la acel moment, prevedea pedeapsă exclusiv cu închisoare, de la 3 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani), ci era și prima zi în care a revenit la serviciu, după concediul medical, în care s-a aflat în perioada 04 octombrie 2021-16 octombrie 2021, inclusiv, fiind diagnosticat cu „COVID-19”. În contextul evenimentelor derulate în perioada premergătoare în cadrul Procuraturii Generale, când a fost înlăturată toată conducerea, inclusiv cu pornirea urmăririlor penale și alegerea măsurilor preventive privative de libertate, cererea sa de demisie, pe fundalul contextului, a venit ca o reacție firească, generată de frică și de insecuritate.

Afirmă că dintr-o altă optică, pornind de la argumentarea invocată de către acuzare în actul de bănuire, pe fundalul soluției definitive din *****, consideră că a fost ilegal urmărit penal și bănuit de comiterea unei infracțiuni, clasificată ca

fiind gravă, prevăzută la art. 327 alin. (3) Cod penal, iar pentru ca să se ajungă la această concluzie - lipsa elementelor infracțiunii, au fost necesare aproape 3 luni, perioadă în care a fost într-o continuă stare alarmantă și de stres, fiind neglijat în mediul profesional de către colegi și colectivul de muncă, în cel public, fiind tratat cu dispreț de către societate, dat fiind caracterul infracțiunii de care a fost acuzat că ar fi comis-o și contextul social în care se află întreg sistemul de justiție, precum și în cel privat și familial.

Notează că conform prevederilor art. 219 alin. (2) pct. 4) Cod procedură penală, persoanele fizice ... cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală, pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Menționează că având în vedere cele menționate *ante*, în cele ce urmează va argumenta natura și extensiunea acțiunilor ilegale ale Procuraturii în raport cu subsemnatul, rezultatul cărora se cristalizează în două aspecte esențiale - cauzarea prejudiciului moral, pe de o parte și daune aduse reputației profesionale, pe de altă parte.

Accentuează că pentru a pretinde la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului pretins prin această acțiune, va dovedi prin probatoriu care confirmă argumentele invocate. Or, în vederea respectării principiului probațiunii consfințit la art. 118 Cod procedură civilă și alinierea la standardele CEDO în materie de respectare a dreptului la un proces echitabil, probatoriul constituie un element indispensabil la determinarea și adjudecarea prejudiciului moral solicitat.

Indică că determinarea lezării onoarei, demnității și reputației profesionale se bazează pe noțiunea de încălcare a principiilor morale ale societății.

Susține că la caz, această încălcare s-a produs prin bănuirea, fără temei, a subsemnatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (3) Cod penal, precum și, în mod indirect, cu persecutarea sa de a-și depune demisia pe calea urmăririi penale.

Relevă că constituția Republicii Moldova, la art. 1, stabilește că, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Afirmă că astfel, în societate, cultura constituțională înrădăcinează deziderateleе statului de drept și ale justiției în vederea realizării idealurilor societății, la care aspirăm cu toții, precum și fiecare cetățean în parte. În acest sistem de valori, percepția și așteptările societății sunt foarte înalte vis-a-vis de justițiabili, în special în raport cu procurorii, care trebuie să își exercite funcția în mod independent, pe baza legii și a probelor legal acumulate.

Consideră că întrucât bănuirea adusă subsemnatului l-a poziționat în contrarietatea acestor deziderate, anume prin aceasta se și produce încălcarea principiilor morale ale societății și, pe cale de consecință, își permite să constate existența unui prejudiciu moral.

Evidențiază, în acest context, că subsemnatul Roșioru Mircea, până la momentul inițierii urmăririi penale (n.a. - *****'), s-a bucurat de o reputație profesională ireproșabilă, probată prin avansarea atât în cariera de procuror, cât și prin rolul și contribuția în organele de autoadministrare ale Procuraturii, inclusiv în alte entități publice în care a fost membru-delegat.

Susține că cariera profesională și onoarea de care se bucura în rândul procurorilor a fost consolidată și de activitățile sale academice, care erau condiționate, similar, prin manifestarea unui nivel de cunoaștere avansat al materiei, precum și diligența în respectarea eticii și deontologiei profesionale.

Indică că astfel, subsemnatul, și-a început activitatea în calitate de procuror în cadrul procuraturii județului Lăpușna, unde a activat în perioada anilor 2001-2004. În
această subdiviziune a procuraturii, a obținut în termeni restrânși funcția de ajutor superior al procurorului județului Lăpușna. Ulterior, a fost promovat în funcție de procuror în Procuratura Anticorupție, unde a activat în perioada anilor 2004-2006. Prin ascensiune, a devenit procuror în Procuratura Generală, inițial în Serviciul reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, ulterior șef al Serviciului coordonare, organizare și control, șef-adjunct al Secției judiciar-penale, șef al Secției judiciar-penale și șef al Direcției judiciare, funcții pe care le-a deținut în perioada anilor 2006-2017.

Notează că începând cu 09 martie 2017 și până la ***** a deținut funcția de adjunct al Procurorului General, pe durata mandatelor a trei Procurori Generali, Eduard Harunjen, Dumitru Robu și Alexandr Stoianoglo.

Accentuează că la fel de meritorie a fost activitatea sa și în cadrul organelor de autoadministrare ale Procuraturii. Astfel, în perioada anilor 2010-2014 a deținut funcția de membru și președinte al Colegiului de calificare de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor. La Adunarea Generală a Procurorilor din 20 decembrie 2013, din cele 632 de buletine de vot extrase din urnele de votare, candidatura sa, pentru accederea în Consiliul Superior al Procurorilor, a fost votată de 587 de procurori, or aproximativ 93%.

Invocă că la ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 17 ianuarie 2014, cu unanimitate de voturi, a fost ales, pentru un mandat de 4 ani, în calitate de Președinte al Consiliului Superior al Procurorilor, mandat exercitat integral.

Susține că pe parcursul activității în organele procuraturii, nu a fost niciodată sancționat disciplinar. Din contra, a fost încurajat de mai multe ori, inclusiv cu cea mai înaltă distincție a Procuraturii, Crucea „Pentru Merit” Clasa I.

Relevă că concomitent, subsemnatul a ocupat funcția academică de formator la Institutul Național al Justiției (2011-2021, 2023-prezent), membru și președinte al Comisiilor fie de admitere, fie de absolvire a Institutului Național al Justiției, președinte pe durata a 9 ani în cadrul Comisiilor de licență instituite în cadrul Universității de Stat din Moldova și Universității de Studii Europene din Moldova.

Roagă să fie sesizat faptul că, a ratat postul de formator în cadrul Institutului Național al Justiției doar în anul 2022, etapă care corespunde perioadei în care, în mod ilegal, a fost urmărit penal.

Afirmă că în perioada 2013-2016 a fost parte a grupurilor de lucru ce au elaborat Legea nr. 122/2014 cu privire la aprobarea Concepției de reformă a Procuraturii, Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Legea nr. 159/2016 cu privire la procuraturile specializate și Legea nr.256/20116 cu privire la modificarea și completarea Constituției Republicii Moldova. Pentru activitatea în aceste grupuri de lucru, în particular, aportul semnificativ la elaborarea, dezbaterea și definitivarea Concepției de reformă a Procuraturii, la 02.04.2014 i s-a acordat Diploma Președintelui Parlamentului Republicii Moldova.

Reține că în intervalul anilor 2014-2017, a fost membru al Consiliului național pentru reforma organelor de ocrotire a normelor de drept (Decretele Președintelui Republicii Moldova nr. 1022/2014 și nr. 1521/2015).

Notează că concomitent, a fost primul membru desemnat în Consiliul de integritate de pe lângă Autoritatea Națională de Integritate, fiind și prima persoană care și-a exercitat integral mandatul în acest organ colegial (august 2016 - august 2021).

Menționează că în perioada în care a exercitat mandate de adjunct al Procurorului General, a fost membru al Consiliului Științific Consultativ al Curții Supreme de Justiție, Secția penală.

Accentuează că pe plan extern, a fost expert guvernamental al Republicii Moldova, supleant, în cadrul Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (Ordinul MAEIE nr.*****) (2014 -2018).

Remarcă că ascensiunea în carieră, aferent și consolidarea onoarei, demnității și reputației profesionale a subsemnatului, a cunoscut o evoluție constantă până la *****, deci o durată de peste 20 de ani. Această evoluție a fost întreruptă nejustificat și brutal, drept consecință a intentării și instrumentării ilegale a dosarului penal în privința sa.

Invocă că demnitatea include în sine conștientizarea de către subsemnat a valorii sale abstracte și concret-sociale, precum și a valorii grupului profesional - social din care face parte. Evidențiază că, prin crearea acestei situații devolutive și injuste, demnitatea subsemnatului a fost lezată substanțial prin faptul că a fost înlăturat de la activitatea sa profesională, fapt ce nu i-a permis cizelarea calităților

profesionale, influențând astfel aprecierea sa în calitate de justițiabil, membru al societății și, nu în ultim rând, ca persoană (ordinul Procurorului General interimar din *****, se anexează).

Afirmă că în ce privește lezarea onoarei, aceasta s-a manifestat prin faptul că subsemnatul, a simțit modificarea bruscă și perpetuă a opiniei publice în raport cu propria persoană. În momentul în care despre o persoană se răspândesc informații denigratoare și lezante, aprecierea socială a personalității se schimbă și persoanei, pe nedrept, i se aduc prejudicii.

Astfel, delimitează că, momentul în care aprecierea socială a subsemnatului a fost alterată, este momentul în care Procurorul General interimar a inițiat urmărirea penală în privința sa „in personam" și a fost citat pentru audieri. Eminamente, prin instrumentarea unui dosar vădit ilegal, subsemnatului i s-a adus un prejudiciu moral vădit nedrept și considerabil. Or, derularea urmăririi penale pe parcursul a aproape 3 luni, a perpetuat narațiunea negativă față de persoana și personalitatea subsemnatului.

Reține că într-o societate democratică, comentariile severe din presă sunt inevitabile uneori în cauzele care prezintă interes pentru public (a se vedea cauzele Viorel Burzo c. României, §160; Akay c. Turciei). Totuși, o campanie de presă virulentă poate să aducă atingere echității unui proces, influențând opinia publică și, în consecință, jurații care trebuie să se pronunțe cu privire la vinovăția acuzatului, (a se vedea cauza Kuzmin împotriva Rusiei, §62).

Invocă că plasarea subiectului activității profesionale în spectrul subiectelor de interes rațional, pe cale de consecință a inițierii acțiunilor de urmărire penală împotriva subsemnatului, a constituit o ingerința esențială asupra onoarei și demnității sale. Pune în evidență doar titlurile publicațiilor ce au curs după data de *****, după cum urmează:

1. Deschide.md – „SURSE // Fost șef adjunct al PG, recunoscut bănuit în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://deschide.md/ro/stiri/social/93980/FLASH(SLRSl)-l-osi-sef-adjunct-al-PG-recunoscutbanuit-în-dosarul-lui-Stoianoglo.htm*

2. Jurnal TV – „Mircea Roșioru bănuit în dosarul «Stoianoglo»", publicat la: *https://www.jurnaltv.md/news/dbfc1729c6eb3828/mircea-rosioru-banuit-in-dosarulstoianoglo.html*

3. Ziarul de Gardă – „Mircea Roșioru, fostul adjunct al procurorului general suspendat, audiat de procurorii anticorupție în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://www.zdg.md/stiri/stiri-justitie/mircea-rosioru-fostul-adjunct-al-procurorului-general-suspendat-audiat-de-procurorii-anticoruptie-in-dosarul-lui-stoianoglo/*

4. Replica Media – „Mircea Roșioru, fostul șef adjunct al PG, recunoscut bănuit în dosarul lui Alexandr Stoianoglo", publicat la:

https://replicamedia.md/ro/article/5KnXB0gGQ/mircea-rosioru-fostul-sef-adjunct-al-pg-recunoscut-banuit-in-dosarul-lui-alexandr-stoianoglo.html

5. Cotidianul.md – „Mircea Roșioru, recunoscut bănuit în dosarul lui Alexandr Stoianoglo", publicat la: *https://cotidianul.md/2021/10/21/mircea-rosioru-recunoscut-banuit-in-dosarul-lui-alexandr-stoianoglo-2/*

6. NewsMaker – „Procurorul Mircea Roșioru a fost audiat în dosarul în care este vizat Alexandr Stoianoglo", publicat la: *https://newsmaker.md/ro/procurorul-mircea-rosioru-a-fost-audiat-in-dosarul-in-care-este-vizat-alexandr-stoianoglo/*

7. Prime TV – „Mircea Roșioru, fostul adjunct al Procurorului General suspendat, audiat de procurori în dosarul Stoianoglo", publicat la: *https://prime.md/mircea-rosioru-fostul-adjunctal-procurorului-general-suspendat-audiat-deprocurori-in-dosarul-stoia-116006.html*

8. Timpul – „Fostul șef al PG, Mircea Roșioru este recunoscut ca bănuit în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://timpul.md/articol/fostul-sef-al-pg-mircearosioru-este-recunoscut-ca-banuit-in-dosarul-lui-stoianoglo-167120.html*

9. Știri.md – „Surse: Fost șef adjunct al PG, recunoscut bănuit în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://stiri.md/article/social/surse-fost-sef-adjunct-al-pg-recunoscut-banuit-in-dosarul-lui-stoianoglo*

10. Punctul.md – „BREAKING NEWS // Fost șef adjunct al PG, recunoscut bănuit în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://punctu1.md/breaking-news-fost-sef-adjunct-al-pg-recunoscut-banuit-in-dosarul-lui-stoianoglo/*

11. PRO TV – „Fostul șef adjunct al Procuraturii Generale - recunoscut în calitate de bănuit în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://protv.md/actualitate/fostul-sef-adjunct-al-procuraturii-generale-recunoscut-in-calitate-de-banuit-in-dosarul-lui-stoianoglo—2582900.html*

12. Unimedia.info – „Fostul adjunct al lui Stoianoglo, citat la Procuratura Anticorupție: Mihai Roșioru ar fi bănuit în același dosar", publicat la: *https://unimedia.info/ro/news/2da05bc0fb214890/fostul-adjunct-al-lui-stoianoglo-citat-la-procuratura-anticoruptie-mihai-rosioru-ar-fi-banuit-in-acelasi-dosar.html*

13. Canal 2 TV – „Încă cinci persoane au fost audiate și recunoscute în calitate de bănuiți în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *http://www.canal2.md/news/inca-cinci-persoane-au-fost-audiate-si-recunoscute-in-calitate-de-banuiti-in-dosarul-stoianoglo-142003.html*

14. Noi.md – „Fostul șef al PG este recunoscut ca bănuit în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://noi.md/md/societate/fostul-sef-al-pg-este-recunoscut-ca-banuit-in-dosarul-lui-stoianoglo*

15. Breakingnews.md – „BREAKING NEWS // Fost șef adjunct al PG, recunoscut bănuit în dosarul lui Stoianoglo", publicat la: *https://breakingnews.md/breaking-news-fost-sef-adjunct-al-pg-recunoscut-banuit-in-dosarul-lui-stoianoglo/*

16. Orhei TV – „Încă un fost adjunct al lui Stoianoglo audiat de procurorii anticorupție”, publicat la: *https://orheitv.md/inca-un-fost-adjunct-al-lui-alexandr-stoianoglo-audiat-de-procurorii-anticorputie-video*

17. Safenews.md – „NEWS ALERT // Fost șef adjunct al PG, recunoscut bănuit în dosarul lui Stoianoglo”, publicat la: *https://safenews.md/news-alert-fost-sef-adjunct-al-pg-recunoscut-banuit-in-dosarul-lui-stoianoglo/*

18. Radio Chișinău – „Mircea Roșioru, ex-adjunctul procurorului general suspendat, audiat în dosarul lui Stoianoglo (ZdG)”, publicat la: *https://radiochisinau.md/mircea-rosioru-exadjunctul-procurorului-general-suspendat-audiat-in-dosarul-lui-stoianoglo-zdg—144972.html*

19. News.24.md – „Dosarul Stoianoglo: Fostul adjunct al procurorului general suspendat, Mircea Roșioru, audiat de procurorii anticorupție”, publicat la: *https://news.24.md/ro/stories/dosarul-stoianoglo-fostul-adjunct-al-procurorului-general-suspendat-mircea-rosioru-audiat-de-procurorii-anticoruptie-muFU39uEd*

20. Primelestiri.md – „Mircea Roșioru, fostul adjunct al procurorului general suspendat, audiat de procurori în dosarul Stoianoglo”, publicat la: *https://primelestiri.md/ro/mircea-rosioru-fostul-adjunct-al-procurorului-general-suspendat-audiat-de-procurori-in-dosarul-stoia—116006.html*

21. TV6 – „Încă un fost adjunct al lui Alexandr Stoianoglo audiat de procurorii anticorupție”, publicat la: *https://tv6.md/ro/2021/10/21/inca-un-fost-adjunct-al-lui-alexandr-stoianoglo-audiat-de-procurorii-anticorputie-video/*

22. TV8 – „Mircea Roșioru, fost adjunct al procurorului general suspendat, citat la Procuratura Anticorupție pentru audieri”, publicat la: *https://tv8.md/2021/21/10/mircea-rosioru-fost-adjunct-al-procurorului-general-suspendat-citat-la-procuratura-anticoruptie-pentru-audieri/162601*

23. Publika TV – „Mircea Roșioru, fostul adjunct al procurorului general suspendat, a fost audiat de procurori”, publicat la: *https://www.publika.md/mircea-rosioru-fostul-adjunct-al-procurorului-general-suspendat-a-fost-audiat-de-procurori-3113083.html*

24. Jurnal.md – „Dosarul Stoianoglo: Fostul adjunct al procurorului general suspendat, Mircea Roșioru, audiat de procurorii anticorupție”, publicat la: *https://www.jurnal.md/ro/news/d7e9e22527edc8c9/dosarul-stoianoglo-fostul-adjunct-al-procurorului-general-suspendat-mircea-rosioru-audiat-de-procurorii-anticoruptie.html*

25. Nokta.md – „Антикоррупционные прокуроры заслушивают заместителя отстраненного генпрокурора Мирчу Рошиору по делу Стояногло”, publicat la: *https://nokta.md/antikorruptsionnye-prokurory-zaslushivajut-zamestitelya-otstranennogo-genprokurora-mirchu-roshioru-po-delu-stoyanoglo/*

26. TV8.md (rus) – „Бывший заместитель генерального прокурора Мирча Рошиору дал показания по делу Стояногло”, publicat la: *https://tv8.md/ru/2021/10/21/byvshij-zamestitel-generalnogo-prokurora-mircha-roshioru-dal-pokazaniya-po-delu-stoyanoglo*

27. Livesvideos.ru – „Мирча Рошиору дал показания по делу Александра Стояногло”, publicat la: *https://livesvideos.ru/video-new/BlNrEFYx3eE*

28. Click.md – „Mircea Roșioru, fostul adjunct al procurorului general suspendat, audiat de procurorii anticorupție în dosarul lui Stoianoglo”, publicat la: *https://news.click.md/story/mircea-rosioru-fostul-adjunct-al-procurorului-general-suspendat-audiat-de-procurorii-anticoruptie-8cb963dc211021*

29. Anticoruptie.md – „DOC // Fostul adjunct al procurorului general demis, Mircea Roșioru, avocat cu acte în regulă”, publicat la: *https://anticoruptie.md/ro/dosare-de-coruptie/docfostul-adjunct-al-procurorului-general-demis-mircea-rosioru-avocat-cu-acte-in-regula*

30. Noi.md – „Un fost subaltern al lui Stoianoglo poate să înceapă activitatea de avocat”, publicat la: *https://noi.md/md/societate/un-fost-subaltern-al-lui-stoianoglo-poate-sa-inceapa-cariera-de-avocat*

31. Zdg.md – „Doar trei din cei șapte candidați la funcția de inspector în cadrul Inspecției procurorilor merg mai departe. Un fost procuror, exclus din concurs pentru «înscrierea datelor de identificare» în locul greșit pe lucrare”, publicat la: *https://www.zdg.md/stiri/stiri-justitie/doar-trei-din-cei-sapte-candidati-la-functia-de-inspector-in-cadrul-inspectiei-procurorilor-merg-mai-departe-un-fost-procuror-exclus-din-concurs-pentru-inscrierea-datelor-de-identificare/*

32. Agora.md – „Mircea Roșioru, care a figurat în dosarul Stoianoglo, desemnat șef la Inspecția procurorilor”, publicat la: *https://agora.md/2024/03/28/mircea-rosioru-care-a-figurat-in-dosarul-stoianoglo-desemnat-sef-la-inspectia-procurorilor/*

33. Realitatea.md – „Mircea Roșioru, fostul adjunct al lui Stoianoglo, noul șef al Inspecției Procurorilor”, publicat la: *https://realitatea.md/mircea-rosioru-fostul-adjunct-al-lui-stoianoglo-noul-sef-al-inspectiei-procurorilor/*

34. Anticoruptie.md – „Revenire în forță // Procurorul Mircea Roșioru va fi inspector-șef”, publicat la: *https://anticoruptie.md/ro/stiri/revenire-in-forta-procurorul-mircea-rosioru-va-fi-inspector-sef*

35. Stiripesurse.md – „CSP l-a pus pe Mircea Roșioru șef al Inspecției procurorilor”, publicat la: *https://stiripesurse.md/csp-l-a-pus-pe-mircea-rosioru-sef-al-inspectiei-procurorilor/*

36. Ecoul.md – „Fostul adjunct al lui Stoianoglo, numit șef al Inspecției Procurorilor. CSP l-a desemnat câștigător al concursului”, publicat la:

http://www.ecoul.md/fostul-adjunct-al-lui-stoianoglo-numit-sef-al-inspectiei-procurorilor-csp-l-a-desemnat-castigator-al-concursului/

37. Unimedia.info – „(video) Ex-procurorul care a renunțat la învinuirea lui Platon, ales șef al Inspecției Procurorilor: Cine i-a fost contracandidat", publicat la: *https://unimedia.info/ro/news/b0fb33e1048888aa/video-ex-procurorul-care-a-renuntat-la-invinuirea-lui-platon-ales-sef-al-inspectiei-procurorilor-cine-i-a-fost-contracandidat.html*

38. Ziarulnational.md – „Fostul adjunct al lui Stoianoglo, noul ȘEF al Inspecției Procurorilor. Mircea Roșioru, pus în dificultate de un membru al CSP, care l-a întrebat de ce a RENUNȚAT la învinuirile în privința fugarului Veaceslav Platon", publicat la: *https://www.ziarulnational.md/ultima-ora-fostul-adjunct-al-lui-stoianoglo-noul-sef-al-inspectiei-procurorilor-mircea-rosioru-pus-in-dificultate-de-un-membru-al-csp-care-l-a-intrebat-de-ce-a-renuntat-la-invinuirile-in-privinta-fugarului-veaceslav-platon/*

39. Stiri.md – „Fostul adjunct al lui Stoianoglo, numit șef al Inspecției Procurorilor", publicat la: *https://stiri.md/article/social/fostul-adjunct-al-lui-stoianoglo-numit-sef-al-inspectiei-procurorilor/*

40. TV8.md – „Fostul adjunct al lui Stoianoglo, numit șef al Inspecției Procurorilor. CSP l-a desemnat câștigător al concursului", publicat la: *https://tv8.md/2024/03/28/fostul-adjunct-al-lui-stoianoglo-numit-sef-al-inspectiei-procurorilor-csp-l-a-desemnat-castigator-al-concursului/254453*

41. Deschide.md – „Fostul adjunct al lui Stoianoglo, acuzat anterior de complicitate la eliberarea lui Platon, numit șef al Inspecției Procurorilor", publicat la: *https://deschide.md/ro/stiri/social/147483/Fostul-adjunct-al-lui-Stoianoglo-acuzat-anterior-de-complicitate-la-eliberarea-lui-Platon-numit-sef-al-Inspecției-Procurorilor.htm*

42. One TV – „Fostul adjunct al lui Stoianoglo a fost ales șef al Inspecției Procurorilor", publicat la: *https://info1.md/fostul-adjunct-al-lui-stoianoglo-a-fost-ales-sef-al-inspectiei-procurorilor/*

43. Moldovalibera.md – „ВСП назначил экс-заместителя Стояногло новым главой Инспекции прокуроров", publicat la: *https://moldovalibera.md/vsp-naznachil-byvshego-zamestitelya-stoyanoglo-novym-glavoj-inspekczii-prokurorov/*

44. TV8.md – „VIDEO / Blocaj la Inspecția Procurorilor, care activează cu doar trei membri: Cine sunt ei și ce averi declară", publicat la: *https://tv8.md/2024/07/30/video-blocaj-la-inspectia-procurorilor-care-activeaza-cu-doar-trei-membri-cine-sunt-ei-si-ce-averi-declara/200338*.

Menționează că în această succesiune, pune în evidență că, majoritatea surselor media, în chiar titlurile informațiilor livrate publicului larg, au operat cu cuvintele „bănuit", „audiat de procurori", „citat la Procuratura Anticorupție" etc.

Redarea contextuală a informației, anume în această modalitate, în opinia sa, pe de o parte, esențial șubrezește prezumția de nevinovăție, iar pe de altă parte, din perspectivă reputațională, i-au cauzat daune cu efect ireversibil. Deopotrivă, pe lângă informația furnizată, majoritatea surselor media afișa și o poză a subsemnatului. De rând cu aceasta, alte surse/portaluri (i.e. -www.unimedia.info) au plasat poza sa alături de poza persoanei cu statut de condamnat, Platon Veaceslav, combinație ce induce „complicitatea sa la eliberarea acestuia (n.a. – lui Platon) din închisoare.

Invocă că cea mai înjositoare și umilitoare componentă, a venit din partea consumatorilor de informații din rețelele sociale Facebook, telegram etc, persoane care nu-l cunosc și pe care nu le cunoaște, persoane cu care nu a interacționat vreo dată, dar care, cu referire la persoana sa, au lăsat comentarii descalificante, cu conținut necenzurat și sau care indicau asupra vinovăției sale.

Mai mult, expunerile mediatice ce au transmis mesaje punitive față de activitatea sa în calitate de procuror, prezumau o sancțiune pentru uzarea independenței sau a felului în care a înțeles să-și exercite, în limitele cadrului legal, obligațiile funcționale. O astfel de abordare în raport cu subsemnatul, eminamente, ia forma unei ingerințe la onoarea și demnitatea sa, prin faptul atribuirii caracterului finit și rezolutoriu a pretinselor acțiuni ilegale, în contextul în care încă nu era cu statut oficial de învinuit sau, mai ales de judecat/condamnat, iar vinovăția sa nu era stabilită de o instanță de judecată.

Notează că chiar dacă nu a venit drept urmare a unei reacții oficiale a unor autorități (n.a. - autoritățile, iar în particular, Procuratura, au preferat să tacă cu privire la stivele pentru care s-a declanșat ancheta penală, mersul anchetei și soluția finală adoptată în final), campania de presă care s-a declanșat în urma acțiunilor ilegale ale
Procuraturii, a provocat subsemnatului un sentiment de anxietate, stres și neliniște, perturbarea vieții sale s-a manifestat prin starea permanentă de disconfort și retrăire,
precum și faptul că a fost privat de posibilitatea de a savura modul obișnuit de trai, simțindu-mă, totodată, și incapabil de a se bucura în modul cuvenit de garanțiile prescrise de lege. Similar, jurisprudența CtEDO arată că sentimentul de frustrare, nedreptate și umilință reprezintă o stare de dezamăgire și neîncredere în raport cu valorile față de care este atașată victima, inclusiv modurile de protecție a acestora. Astfel, CtEDO a acordat o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul cauzat prin inacțiunea și pasivitatea autorităților de stat (a se vedea cauza McFarlane c. Irlandei).

Afirmă că, totodată, este relevant de subliniat că acțiunile ilegale ale Procuraturii, au afectat semnificativ starea psihică a subsemnatului. Consecințe ale stresului au fost identificate de specialiști în domeniu și la distanță de aproape 7

luni de la scoaterea subsemnatului de sub urmărire penală. Cele menționate mai sus, sunt documentar probate prin înscrisuri anexate la prezenta cerere.

Relevă că există o legătură cauzală definită dintre acțiunile Procuraturii, în cadrul dosarului penal instrumentat și consecințele care s-au materializat în discreditarea nejustificată a subsemnatului în fața opiniei publice. Reamintește că, prezumția de nevinovăție, poate fi încălcată nu numai de un judecător sau de o instanță, ci și de alte autorități publice, a se vedea cauzele Allenet de Ribemont c. Franței, §36; Daktaras c. Lituaniei, §42; Pețyo Petkov c. Bulgariei, §91). Art. 6 §2 CEDO nu împiedică autoritățile să informeze publicul cu privire la anchetele penale în curs, însă le impune să facă acest lucru cu toată discreția și prudența necesare respectării prezumției de nevinovăție, a se vedea cauzele Fatullayev c. Azerbaidjanului, §159; Allenet de Ribemont c Franței, §38; Garycki c Poloniei, §69).

Remarcă că în comunicarea publică, cu referire la cazul subsemnatului, Procuratura a ezitat să vină cu clarificări, ceea ce a făcut ca obligația de respectare a principiului prezumției nevinovăției, să fie una iluzorie.

Susține că în rezultatul acțiunilor ilegale ale Procuraturii, precum și a comunicării defcitare, în opinia publică s-a proliferat dezideratul fals și defăimător potrivit căruia subsemnatul, în exercitarea funcției de adjunct al Procurorului General, a fost o persoană care a susținut activitatea unui grup criminal organizat, a încălcat acte normativ- instituționale și legislative și a neglijat normele morale ale societății. Mai mult, s-a pepetuat narațiunea falsă și defăimătoare precum că este în apanajul unei grupări criminale, sfidând astfel principiile independenței și legalității, consfințite atât de cadrul normativ intern, cât și de cel internațional.

Indică că drept urmare a inițierii procesului penal și, imediat a urmăririi penale în privința subsemnatului, a fost posibilă, în expunerea publică, punerea la îndoială a capacității sale profesionale, precum și aprecierea negativă și injustă a capacității și străduinței sale. Or, acestea constituie premise esențiale ale exercitării corecte a atribuțiilor funcționale și sunt în disonanță cu activitatea ireproșabilă avută până la acel moment.

Notează că ingerința menționată se manifestă prin răspândirea informațiilor care ridică dubii asupra competenței profesionale a subsemnatului, de către persoane publice, inclusiv persoane străine de sfera judiciarului.

Invocă că diminuarea reputației are loc atunci când părerea publică față de meritele victimei este considerabil redusă, diminuată. În cazul subsemnatului, acestea au survenit, pe cale de consecință, fiind pusă la serioasă îndoială reputația sa profesională.

Accentuează că totodată, este relevant să fie examinat și aspectul de diminuare a reputației coroborat cu cel de pierdere de oportunitate, care survine

atunci când victima nu poate obține un beneficiu ca urmare a încălcării, beneficiu care cu siguranță ar fi fost obținut în cazul în care încălcarea nu survenea.

Susține că astfel, în vederea evidențierii diminuării reputației, precum și a pierderii oportunităților, remarcă sesiunile de dezbateri din ședințele publice și transmise în regim on-line ale Consiliului Superior al Procurorilor, în cadrul cărora, participând la concursurile pentru ocuparea funcției de inspector în cadrul Inspecției procurorilor 04 martie 2024) și, ulterior, de inspector-șef al Inspecției procurorilor (28 martie 20241), a fost interogat (n.a. - în cel mai direct sens al noțiunii de „ interogatoriu") referitor la corectitudinea conduitei sale în acea ședință informală, în care s-a decis ca acuzatorul de stat să renunțe la acuzațiile aduse în privința condamnatului Platon Veaceslav.

Menționează că în pofida promovării concursurilor amintite ante, deși trecuseră peste 2 ani de la data reabilitării sale prin scoaterea de către procurori de sub urmărire penală, ecourile și stereotipurile în raport cu personalitatea sa, deja conturate în societate, au fost readuse societății în prim plan, pe seama desemnării sale în calitate de învingător al concursurilor fiind plasate în spațiul mediatic mai multe articole, în titlurile și textele cărora se reamintea „că a figurat în dosarul despre achitarea lui Platon Veaceslav", „că a fost complice la renunțarea la învinuirea condamnatului Platon".

Relevă că relația dintre art. 8 și art. 10 din Convenție, relevă necesitatea ca autoritățile interne să asigure un just echilibru între protecția libertății de exprimare, consacrată de art. 10 pe de o parte, și cea a dreptului la reputație al persoanei care, constituind un element al vieții private, este protejat de art. 8 din Convenție. Protecția reputației altuia este element al vieții private protejat de art. 8 din Convenție {cauza Chauvy și alții c. Franței, § 70) și, de aceea, în temeiul acestei dispoziții poate fi necesară adoptarea unor măsuri pozitive în măsură să garanteze respectarea efectivă a vieții private mergând până la relațiile interpersonale ale indivizilor implicați (cauza Van Hannover c. Germaniei, §57, cauza Petrina c. României, §35). CtEDO a considerat că reputația unei persoane reprezintă o parte din identitatea sa personală și fizică, inclusiv în cadrul unei critici în contextul unei dezbateri publice, art. 8 fiind pe deplin aplicabil {cauza Pfeiferi c. Austriei, §35). Din această optică, menționează talk-show-ul „Cabinetul din umbră", de la postul de televiziune „Jurnal TV" din data de 28 martie 2024, moderat de jurnalistul Vitalie Călugăreanu, în care, cu referire la propria sa persoană, au fost puse în evidență următoarele elemente ce îi afectează reputația profesională, citează: *„...unul dintre adjuncții fostului Procuror General Stoianoglo, Mircea Roșioru, a câștigat concursul pentru funcția de inspector-șef al Inspecției procurorilor. Pentru cei de acasă și pentru cei care vor să își amintească cine a fost domnul Roșioru, el a figurat în dosarul Stoianoglo pentru presupusa complicitate, în legătură cu eliberarea din închisoare a lui Platon, dar*

în decembrie 2021 a fost scos de sub urmărire penală, după ce procurorii nu-au putut justifica bănuielile prin probe. Roșioru a depus cerere de demisie din funcție în octombrie 2021, la scurt timp după reținerea domnului Stoianoglo. Dumneavoastră sunteți OK cu această candidatură (întrebare către doamna Ministră a justiției, membră a Consiliului Superior al Procurorilor, Veronica Mihailov-Moraru)?", sau „... dar contează doamna ministră ce pui la temelie (n.a. - în legătură cu numirea mea în funcția de inspector-șef al Inspecției procurorilor), ... oamenii din PAS atunci când au mers în campanie electorală ne-au spus că, nu putem face reforme palpabile în justiție cu oamenii corupți, care au deservit fostele guvernări corupte și, acum, noi ne pomenim cu oamenii fostelor guvernări în poziții-cheie în Procuratură". Abordarea astfel expusă, demonstrează cel puțin două aspecte suficient de puternice pentru afectarea reputației subsemnatului: primul, că subsemnatul nu este nevinovat în dosarul penal ante-menționat, ci mai degrabă a fost un eșec al procurorilor în investigarea sa și; doi, că deținând mandate de adjunct al Procurorului General pe timpul guvernărilor care au precedat PAS-ul și pe care jurnalistul le-a calificat ca fiind corupte, corespunzător calificativul „corupt", în lipsa unor fapte care să demonstreze aceasta, i-a fost atribuit și lui{or, esența întregii discuții dintre jurnalistul Vitalie Călugăreanu și interlocutoarea sa, dna Ministră a justiției, era cu referire la persoana sa).

Afirmă că la distanță de 4 luni de la episodul enunțat supra, la 30 iulie 2024, pe site-ul web Tv8.md, a fost plasat articolul „VIDEO/ Blocaj la Inspecția Procurorilor, care activează cu doar trei membri: Cine sunt ei și ce averi declară", în care jurnalista LM.-Ț., readuce în prim plan evenimente din istoricul său, utilizând formule ce indică asupra vinovăției sale, după cum urmează: „Numirea lui (n.a. - a subsemnatului) la conducerea Inspecției Procurorilor s-a lăsat cu critici în societate, legate de trecutul lui și dosar penal în care a fost vizat în urmă cu trei ani", „Mircea Roșioru a fost pus sub urmărire penală în dosarul Stoianoglo pentru presupusa complicitate în eliberarea din închisoare a afaceristului Veaceslav Platon!!! Mai exact, Roșioru ar fi fost cel care ar fi semnat procesul-verbal al ședinței de lucru de la Procuratura Generală, în cadrul căreia s-a decis să se renunțe la învinuirile în privința lui Veaceslav Platon, în dosarul fraudei bancare". Ulterior, nu s-au adeverit suspiciunile în privința sa, iar în luna decembrie 2021, fostul procuror general adjunct a fost scos de sub urmărire penală. "Explicațiile lui Mircea Roșioru au rămas după ușile ședinței închise, iar în ciuda criticilor, fostul procuror s-a ales cu funcția", încheiat citatele.

Notează că citările enunțate supra scot în evidență o tendință, independentă de voința sa, cu o frecvență aparent constantă, publicului larg să i se readucă în atenție (n.a. -pentru a nu fi dat uitării) aspecte defăimătoare aferent personalității sale. Intervențiile brutale de acest gen, în contextul în care este reabilitat integral și

nu a săvârșit niciodată vreo infracțiune (n.a. - nici măcar o contravenție sau abatere disciplinară) îi creează stări de nervozitate și disconfort emoțional.

Indică că jurisprudența CtEDO indică că, persoanele notorii, cărora li s-au adus grave atingeri reputației în urma realizării urmăririi penale urmează a fi repuse în drepturi (a se vedea cauza Petru Roșea c. Moldovei).

Menționează că conform jurisprudenței CtEDO, prin natura lor, daunele morale nu sunt susceptibile de a fi calculate cu precizie. Dacă existența vreunui prejudiciu este stabilită, și în situația în care Curtea consideră că se impune acordarea unei indemnizații pecuniare, estimarea acesteia se va face în echitate, pornind de la reperele stabilite în propria ei jurisprudență.

Relevă că în conformitate cu prevederile art. 11 din Legea nr. 1545/1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de această lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare:

a)gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă;

b)caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală ...;

c)rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, ...;

e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei;

fi suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice;

g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate.

Susține că instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art.219 alin. (4) din Codul de procedură penală. În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Referitor la gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost bănuit, menționează că, infracțiunea care a fost imputată subsemnatului, la momentul investigării sale, era prevăzută de art. 327 alin. (3) Cod penal. Aceasta presupune folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșit în interesul unui grup criminal organizat. Infracțiunea se pedepsea exclusiv cu închisoare, în particular, de la 3 la 8 ani. În conformitate cu prevederile art. 16 alin.(4) Cod penal, fapta prevăzută de art.327 alin.(3), constituie o infracțiune gravă, comisă intenționat, pentru care legea penală prevede în calitate

de pedeapsă maximă închisoarea pe un termen de până la 8 ani. Pe lângă pedeapsa severă în formă de închisoare, sancțiunea normei incriminatorii prevede și aplicarea obligatorie a pedepsei complementare „cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani".

Invocă că raportat la speța dedusă judecății, gravitatea infracțiunii prevăzută la art. 327 Cod penal nu se măsoară preponderent pornind de la gravitatea sancțiunii pentru comiterea acesteia, cât urmează a fi măsurată prin impactul constatării comiterii acestei infracțiuni de către un adjunct al Procurorului General în exercitarea de către ultimul a atribuțiilor inerente funcției deținute - ghidarea procesului de reprezentare a învinuirii de stat, de către procurori, în cauzele penale.

Accentuează că acuzarea unui procuror de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 327 Cod penal, pentru presupusul motiv că s-a produs o încălcare a unui act instituțional, nu a legii, nu este de natură să atragă răspundere penală potrivit normei enunțate. În acest sens, călăuzitoare sunt constatările Curții Constituționale expuse în Hotărârea nr. 33 din 07 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin.(l) și 361 alin.(2) lit.d) din Codul penal (abuzând de putere sau abuzul de serviciu), unde înalta Curte a stabilit că, citează: *pct.90. Având în vedere specificul dreptului penal, Curtea reține că răspunderea penală pentru infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu nu poate interveni pentru orice încălcare de către persoanele publice a atribuțiilor de serviciu fără a da o justă apreciere caracterului actului normativ din care emană. Or este necesar un anumit raport de proporționalitate între caracterul actului normativ în care se regăsește atribuția de serviciu a persoanei publice și comportamentul prin care atribuția în cauză se încalcă și îmbracă forma ilicitului penal, pot.91. Curtea observă că, atunci când operează cu noțiunea de „atribuții de serviciu", Codul penal utilizează expresia „atribuții acordate prin lege" (a se vedea art.328 din Codul penal, care incriminează „Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu"), pct.92. Prin urmare, Curtea deduce că scopul legiuitorului a fost de a circumscrie legea penală la cercul atribuțiilor de serviciu conținute în „lege", pct.93. În acest sens, deși infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu a fost concepută să acopere o gamă largă de abateri ale persoanelor publice, totuși, Curtea menționează că, pentru aplicarea normei penale în calitate de ultim resort, noțiunea „situația de serviciu" din elementul material al infracțiunii „abuz de putere sau abuz de serviciu" de la articolul 327 din Codul penal trebuie analizată doar prin raportare la atribuțiile de serviciu acordate prin lege. pct.94. în acest sens, Curtea notează că conceptul de lege poate fi înțeles doar ca act adoptat de parlament în temeiul art.72 din Constituție.*

Afirmă că incriminarea penală a unui procuror prin prisma expunerii poziției într-un cadru extra-legal, mai ales când aceasta (n.a. - opinia) are la bază

fundamentare derivată din interpretarea legii în sensul aplicării acesteia, este necondiționat ilegală.

Reține că astfel, gravitatea infracțiunii prevăzută la art. 327 alin. (3) Cod penal se manifestă prin impactul faptei infracționale asupra calității serviciului public. Or, în prezenta speță, procurorii nu au fost în posesia unui probatoriu irefutabil care, cel puțin aparent, să demonstreze că a încălcat vreo prevedere legală.

Cu referire la caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală menționează că, odată cu pornirea urmăririi penale, prin emiterea ordonanței Procurorului General interimar al Republicii Moldova, din *****, subsemnatul Roșioru Mircea a fost supus unei persecuții nejustificate pentru expunerea unei poziții, într-un cadrul informal și extra-procesual. Dincolo de această precizare, pune în evidență că, într-un cadru legal, toate actele de urmărire penală efectuate cu participarea sa, pe fundalul soluției definitive de scoatere de sub urmărire penală, echivalează cu grave încălcări procesuale. Din șirul încălcărilor procesuale, pune în evidență caracterul ilegal al declarației de nedivulgare a datelor urmăririi penale (n.a. - motivarea caracterului ilegal se conține în pct.109, infra), a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit etc.

Notează că în detrimentul jurisprudenței constituționale consacrate și a raționamentelor logico-juridice, indiscutabil a fost tras ilegal la răspundere penală. Această ilegalitate a atras după sine mai multe consecințe ab initio previzibile, evitabile și, eminamente, nefaste pentru subsemnat, sub multitudinea aspectelor lezării drepturilor sale invocate și probate în prezenta acțiune.

Menționează că avizul nr. 13(2008) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE), la pct.25 și 26 stipulează că, în vederea asigurării independenței procurorilor, trebuie stabilite mecanisme clare în ceea ce privește inițierea urmăririi penale ... împotriva procurorilor; de exemplu, în unele state membre există o procedură specială stabilită prin lege care permite inițierea procedurilor pentru infracțiuni administrative și/sau penale despre care se presupune că au fost comise de procurori. Aceste dispoziții trebuie, totodată, să vizeze prevenirea și soluționarea eventualelor conflicte de interese, posibile sau reale, și să permită procurorilor să asigure aplicarea corespunzătoare a legii fără a fi expuși la presiuni sau măsuri contrare misiunii lor.

Afirmă că pune în evidență, la acest capitol, faptul că procesul penal nr.***** a fost înregistrat în Registrul nr.l de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii Anticorupție la data de *****. În aceeași zi, la doar ora 10.00, când a întrebat personalul Secției resurse umane dacă a fost sau nu emis ordinul cu privire la eliberarea sa din funcție, a fost informat că „ordinul deja a fost semnat, doar că fără plata indemnizației unice de eliberare din funcție, în legătură cu existența unei urmăriri penale privința sa”. Astfel, pornirea urmăririi penale în

privința subsemnatului pe indicii infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (3) Cod penal, a fost ilegală din următoarele considerente:

- ordonanța de pornire a urmăririi penale din *****, nu indica nici o normă legală pe care ar fi încălcat-o și/sau de care ar fi prevalat în exercițiul funcției de demnitate publică, raportat la circumstanțele speței incriminate;
- nu a existat nici o probă care să fi demonstrat că a fost parte a unui grup criminal organizat, că a fost parte a unei „reuniuni stabile de persoane", că a existat o organizare prealabilă în vederea săvârșirii infracțiunii", așa cum conceptele menționate sunt definite de articolul 46 din Codul penal.

Susține că despre rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea subsemnatului, s-a expus în detaliu în capitolul anterior din această acțiune, fără a mai fi necesară o reanalizare a faptelor.

Relevă că datorită faptului că subsemnatul era o personalitate notorie atât în Republica Moldova, cât și peste hotarele acesteia (în special, conexiunile pe care le-a avut de-a lungul timpului cu conducerea Parchetului General din România și a Consiliului Superior al Magistraturii din România), informația despre acuzarea sa în cadrul unui dosar penal s-a răspândit într-un spectru nelimitat și nedeterminat, care depășește auditoriul național.

Afirmă că cât privește durata urmăririi penale, așa cum rezultă din actele anexă la prezenta cerere, aceasta s-a derulat pe parcursul a 72 de zile (de la ***** și până la *****).

Menționează că în legătură cu luarea de către procurorul PI a declarației de nedivulgare a datelor urmăririi penale nr.*****, aici, pune în evidență caracterul ilegal al acestei acțiuni realizate de procuror, or, pe această dimensiune, la acel moment exista o Hotărâre a Curții Constituționale care reglementa sfera persoanelor cărora le poate fi opusă obligația de nedivulgare a datelor urmăririi penale. Astfel, în pct. 30 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 31 din 29 noiembrie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Codul penal și din Codul de procedură penală (accesul părții vătămate și al reprezentantului acesteia la materialele urmăririi penale) (Sesizarea nr.l 13g/2018), înalta Curte a statuat, citează: „pct.30. [...] Dispozițiile articolului 212 alin.(l) din Cod, care prevăd că „materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală [...], reglementează discreția persoanei care efectuează urmărirea penală de a divulga terților anumite informații din dosarul penal cu respectarea condițiilor impuse de norma în discuție. Astfel, textul „nu pot fi date publicității" se referă la relația dintre organul de urmărire penală și persoanele și instituțiile care se interesează de mersul anchetei (e.x. mass-media, organizațiile nonguvernamentale etc.) și nu se referă la părți sau la alte persoane participante la procesul penal, deoarece acestea din urmă nu au dreptul să ia cunoștință de materialele urmăririi penale decât după încheierea ei. Mai mult,

problema abordată de către autorul excepției se referă la accesul deplin la materialele urmăririi penale, în timp ce textul „publicarea”, în sensul articolului 212 alin.(l) din Cod, are în vedere doar divulgarea unor formații care ar fi suficiente pentru ca publicul larg să fie informat cu privire la mersul anchetei. [...]. Pe cale de consecință, acțiunea procesuală menționată, în condițiile pornirii urmăririi penale în personam, în raport cu propria persoană, a avut un caracter ilicit.

Indică că cu referire la natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de
valori al persoanei. Este de remarcat că în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că o serie de instrumente juridice internaționale au stabilit și au dezvoltat principiul independenței procurorilor. Astfel, conform Liniilor directoare ale ONU privind rolul procurorilor, statele membre trebuie să se asigure că procurorii sunt apți să-și exercite atribuțiile profesionale fără intimidări, impedimente, hărțuiri, ingerințe necorespunzătoare sau expunere nejustificată la răspundere civilă, penală sau de altă natură din partea altor autorități. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a menționat în Recomandarea (2000)19 privind rolul urmăririi penale injustiția penală că: „Statele trebuie să ia măsuri corespunzătoare, astfel încât procurorii să-și poată îndeplini atribuțiile fără ingerințe nejustificate sau fără a fi expuși unei responsabilități nejustificate penale, civile sau de altă natură.” (HCC nr. 25 din 29 octombrie 2020, § 41).

Susține că sub aspect procedural, prin acțiunile ilicite ale Procuraturii, i-au fost lezate și restrânse nejustificat dreptul la viață privată, precum și dreptul la un proces echitabil, iar urmare a acestor acțiuni s-au adus serioase atingeri onoarei, demnității și reputației profesionale.

Notează că cu referire la suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice, inclusiv măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate, trebuie să menționeze că probatoriul administrat în anexă la această cerere de chemare în judecată, într-un mod suficient probează că în urma persecutării, i-au fost cauzate suferințe psihice considerabile.

Evidențiază în acest sens că a fost într-o continuă stare alarmantă și de stres, fiind neglijat în mediul profesional de către colegi și colectivul de muncă, în cel public
fiind tratat cu dispreț de către societate, dat fiind caracterul infracțiunii de care a fost
acuzat că aș fi comis-o, precum și contextul social în care se află întreg sistemul de justiție.

Menționează că cu referire la măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate, în opinia subsemnatului, suma solicitată

în mărime de 500 000 lei este, cel puțin aparent, în măsură să atenueze suferințele cauzate.

Relevă că o condiție adiacentă, dar la fel de importantă, în determinarea prejudiciului cauzat subsemnatului o constituie și extinderea calitativă și cantitativă a informațiilor aferente acțiunilor ilegale a Procuraturii. Aceasta permite instanțelor de judecată să aprecieze întinderea ingerințelor la onoarea, demnitatea și reputația profesională în determinarea prejudiciului moral.

Afirmă că în jurisprudența națională este consacrată interpretarea expusă de Plenul Curții Supreme de Justiție potrivit căreia, publicarea în presă... difuzarea unor asemenea formații în emisiunile radiofonice și televizate, demonstrarea în programele de cronică cinematografică și înalte mijloace de comunicare, în caracteristicile de serviciu, precum și în discursurile publice sau comunicarea lor în altă formă, inclusiv orală, câtorva sau cel puțin unei persoane; ... demonstrarea (afișarea în locurile publice a placardelor, lozincilor, fotografiilor, a altor opere, expunerea acestor informații în foile volante, caricaturile difuzate .... Comunicarea unor astfel de informații persoanei la care ele se referă nu poate fi considerată răspândirea lor.

Notează că această enumerare nu este exhaustivă. Drept urmare a progresului Tehnologic, există posibilitatea diversificării permanente a modalităților de răspândire. Totodată, se consideră că și atunci când este comunicată doar unei persoane, categoria aceasta de informații poate cauza prejudicii morale substanțiale.

Invocă că la caz, este necesar de subliniat că lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale a subsemnatului, în urma acțiunilor subversive în cadrul cauzei penale împotriva sa, s-au produs în primul rând prin faptul că aceste informații au fost
răspândite pe larg în spațiul public, fapt care a atras inițierea unei campanii masive de
linșaj public, în special pe rețelele de socializare, spațiul mediatic inundând de comentarii descalificante.

Susține că dincolo de această precizare, punctează și caracterul continuu al difuzărilor or, așa cum a mai menționat, aceste informații au fost repuse în prim-plan publicului și la distanță de peste 2 ani de zile de la scoaterea sa de sub urmărire penală (n.a. – tirajările din lunile septembrie 2023 și martie—aprilie 2024).

Indică că conform probatoriului anexat la prezenta acțiune, auditoriul care a recepționat informația în cauză se încadrează într-un spectru nelimitat și nedeterminat, care depășește auditoriul național (informat prin sursele media naționale). Sursele media naționale care au reflectat cauza penală împotriva

subsemnatului sunt cele cu cea mai mare arie de acoperire și cu un grad de credibilitate ridicat.

Accentuează că prin adoptarea Legii nr. 1545/1998, Republica Moldova a creat remediul intern privind repararea prejudiciului cauzat subiecților care au suferit ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar jurisprudență constantă a CtEDO indică expres obligația pozitivă a statelor de a respecta drepturile cetățenilor săi. Prevederile acestei legi sunt elementele centrale în instrumentarea acțiunii de repunere în drepturi a subsemnatului.

Relevă că cu raportare la această speță, acțiunile ilicite admise față de subsemnat de către Procuratură sunt indubitabil demonstrate. Or, evaluarea prejudiciului cauzat în rezultatul acțiunilor ilegale ale autorităților, precum și stabilirea cuantumului despăgubirilor, ține de competența autorităților naționale (a se vedea cauza Allenet de Ribemont c. Franței).

Menționează că Legea 1545/1998, la art. 2 alin. (1) definește acțiunile ilicite drept acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Notează că potrivit prevederilor art. 3. alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1545/1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice ... în urma: ..., tragerii ilegale la răspundere penală, iar la alin. 2) al aceluiași articol este determinat că, prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Indică că în condițiile art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545/1998, dreptul la repararea
prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii
persoanei de sub urmărire penală ... pe temeiuri de reabilitare, iar potrivit prevederilor art. 10 din aceiași lege, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

Afirmă că corespunzător, conform prevederilor art. 11 alin.(l) din Legea 1545/1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege.

Susține că referitor la repararea prejudiciului moral suferit de către subsemnat, instanța urmează să aibă în vedere la determinarea sumei acordate, mai multe criterii, printre care: consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care a fost afectată situația familială, profesională și socială etc.

Notează că relevanță pentru soluționarea acestei cauze comportă și prevederile art. 2007 alin.(l) lit. a) Cod civil potrivit cărora, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în cazul de condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.

Reține că în conformitate cu prevederile art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Accentuează că tot aici, potrivit prevederilor art.2037 alin. (1) și (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Menționează că pornind de la jurisprudența constantă a CtEDO, desprinde că, unul din criteriile orientative generale de aprecierea prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit (a se vedea cauzele Nikofovav c. Bulgariei, T. W. c. Maltei).

Relevă că cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor (a se vedea cauzele Beylor c. Italiei, Uefaouni c. Franței).

Indică că în conformitate cu prevederile art.50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și

a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Notează că având în vedere faptul că instanța urmează să se expună asupra reparării prejudiciului moral în urma devenirii definitive și executorii a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a subsemnatului Mircea Roșioru, solicită ca aceasta să oblige entitatea menționată să-și realizeze obligația legală, care este congruentă acțiunii principale a cauzei și vizează repunerea în drepturi a subsemnatului, sub aspectul oferirii unei satisfacții echitabile în sumă de 500.000 lei, menite să atenueze, cel puțin parțial, suferințele reclamantului.

În drept, întemeiază prezenta cerere de chemare în judecată pe următoarele prevederi legale: - art. (2) alin. (1), art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art.6 lit. b), art.10, art.11 alin. (1) din - Legea nr. 1545/1998; - art.64 alin. (2) pct.22) și 23), art.219 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală; - art. 2007 alin. (1) lit. a), art. 2036 alin. (1), art. 2037 alin. (1) și (2) Cod civil; - art. 166 - 167 Cod de procedură civilă.

Reclamantul a solicitat admiterea spre examinare a cererii. Încasarea din contul statului Republica Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului Roșioru Mircea Nicolae, IDNP *****, a sumei de 500 000 lei cu titlu de remediu pentru compensarea prejudiciului moral cauzat ca rezultat al urmăririi și tragerii ilicite la răspundere penală în dosarul penal nr.***** (*****). Încasarea din contul statului Republica Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului Roșioru Mircea Nicolae, IDNP *****, a cheltuielilor de asistență juridică, suportate în legătură cu intentarea prezentului proces civil în sumă de 5.000 lei, precum și a taxei de timbru în sumă de 200 lei.

Prin referința depusă reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției a relatat că califică pretențiile reclamantului ca fiind netemeinice, pentru următoarele motivele:

Susține că reieșind din practica juridică, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești. Este de menționat că elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face prin lege specială, actualmente, o asemenea lege specială este Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

Notează că pe această cale, art. 6 din Legea nr.1545 prevede expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Indică că astfel, unul din aceste drepturi este scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare (lit. b), art. 6).

Menționează că prin urmare, raportând normele legale citate mai sus cu situația din prezenta speță, remarcă că în privința reclamantului la ***** a fost emisă ordonanță de scoatere de sub urmărire penală a lui Roșioru Mircea Nicolae, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele prevăzute la art. 327 alin. (3) din Codul penal.

În continuare, precizează că pentru a fi în prezența unei acțiuni întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art. 6 din Legea nr.1545, dar și dispozițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545.

Relevă că astfel, prin prisma normei precitate, accentuează că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Afirmă că respectiv, desprind cu certitudine că prezenta acțiune civilă este neîntemeiată, or, prin prisma prevederilor enunțate, deduce expres necesitatea întrunirii cumulative a prevederilor art. 3 ș art. 6 din Legea nr. 1545, în contextul în care nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea patrimonială a Statului.

Evidențiază că această opinie este confirmată și în jurisprudența națională, prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2021 (nr. 2ra-1635/21): „Instanța de apel a reținut că pentru a fi întemeiate pretențiile de încasare a prejudiciului material și a celui moral în condițiile Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, în primul rând acestea trebuie să fie pasibile reparării prin prisma art. 3 din lege, în condițiile respectării cumulative a dispozițiilor art. 6 al aceleiași legi”.

Notează că mai mult decât atât, chiar dacă în privința reclamantului a fost emisă această ordonanță a Procurorului în Procuratura Anticorupție, Victor Furtuna, la *****, în privința reclamantului Roșioru Mircea reține că nu sunt

întrunite modul și condițiile necesare de răspundere patrimonială a statului, adică a dreptului la repararea prejudiciului iar în conformitate cu art. 3 alin.(l) din Legea nr. 1545 instanța de judecată urmează să se convingă că la temelia respingerii acțiunii stau următoarele circumstanțe:

- Roșioru Mircea a deținut doar o singură calitate procesuală de bănuit (art. 63 CPP) în cadrul unui proces penal și niciodată de învinuit (art. 65 CPP), inculpat, condamnat sau achitat;
- bănuiala rezonabilă este permisă de lege;
- durata urmăririi penale, relativ scurtă (*****-*****, 72 zile);
- acțiunile organului de urmărire penală:

✓ de începere a urmăririi penalele (***** cu fixarea UP până la 19 ianuarie 2022) in personam);

✓ de conexare a cauzelor penale nr. *****cu nr. *****, atribuind nr. *****(*****);

✓ de ridicare prin ordonanța din *****, a calculatorului de serviciu și alte obiecte și documente (ridicate prin declarație personală și fără careva obiecții);

✓ de recunoaștere în calitate de bănuit ***** (cu explicarea drepturilor sub semnătură);

✓ de numire a expertizei inginero-tehnice (21 octombrie 2027)(fără obiecții la p-v de notificare);

✓ de respingere a cererii avocatului Foltea Vasile privind concretizarea unei întrebări față de experți (22 octombrie 2021);

✓ de recunoaștere în calitate de corp delict în cauza penală nr. *****calculatorul de serviciu de model „Sohoo" transmis PG (p-v din 7 decembrie 2021 și ordonanța din 7 decembrie 2021);

✓ de informare cu P-V de comunicare a raportului de expertiză sub semnătură) (15 decembrie 2021);

✓ ordonanța din ***** privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Roșioru Mircea Nicolae, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele prevăzute la art. 327 alin. (3) din Codul penal, nu pot fi calificate drept acțiuni de tragere ilegală la răspundere penală în sensul enunțat în art. 3 din Legea nr. 1545.

Pârâtul consideră important se notează că articolul 2 alin. (1) din legea indicată, identifică expres că, în sensul prezentei legi, acțiuni ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate

prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Invocă că art. 50 din Codul penal identifică răspunderea penală ca fiind condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege, iar drept rezultat doar acțiunea de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit în condițiile statuate în art. 63 alin. (1) și art.64 (alin.1) din Codul de procedură penală, nu poate fi calificată drept o acțiune de condamnare publică.

Pârâtul reține cu importanță că măsurile procesuale dispuse de OUP în privința
bănuiților Mircea Roșioru, Ion Caracuian, Dumitru Raileanu, Elena Ceruța au fost cu necesitate și în strictă conformitate cu legislația în vigoare, art. 1, 2, 52, 53^1, 255, 259, 263, 265, 270, 270^1, 274 CPP.

Accentuează că în motivarea ordonanței procurorului de începere a UP din ***** se arată că „...procurorii au abuzat intenționat de atribuțiile oferite de Legea cu privire la Procuratură și CPP, au decis renunțarea, conform art. 320 alin. (5) CPP, la învinuirea adusă lui Veaceslav Platon în cauza aflată în procedura de revizuire pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pe motiv că faptele nu au fost săvârșiți de Plalon, cu solicitarea restituirii dosarului pentru reluarea urmăririi penale în vederea identificării făptuitorului... ”

„...S-a renunțat la învinuirea lui Veaceslav Platon pentru care a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.04.2017(definitivă și irevocabilă Decizia CAC din 18 decembrie 2018 și Decizia CSJ din 14 noiembrie 2019), materialele au arătat că renunțarea la învinuirea adusă lui Platon Veaceslav, care avea statut de condamnat, a fost ilegală, cu încălcarea prevederilor art. 65 alin. (2) CPP și art. 320 alin. (5) CPP. Ordonanța procurorului de renunțare la învinuire a avut drept efect, anularea hotărârilor judecătorești irevocabile privind condamnarea acestuia, deoarece
instanța a fost obligată conform ari. 320 alin. (5) CPP să adopte sentință de achitare sau de încetare a procesului penal. Din asemenea circumstanțe s-a conturat evidenta bănuială rezonabilă, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (3) CP... ”.

„...în plus, aceste acțiuni au adus prejudicii în proporții deosebit de mari bugetului de stat, care v-a suporta cheltuieli privind restituirea banilor încasați anterior prin sentința de condamnare de la Veaceslav Platon în sumă totală de 869 224 839,76 lei, ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari... ”

Pârâtul Ministerul Justiției, imperativ notează că statul RM are dreptul și obligația legală, în caz de bănuială/suspiciune, să desfășoare acțiuni de urmărire penală, pentru protejarea persoanei, societății, ordinii publice și statului de infracțiunii art. 1 alin. (2) CPP.

Susține că este demonstrat de către OUP că, la acea etapă, (anul 2021) exista o bănuială rezonabilă - suspiciune rezultate din existența unor fapte și/sau informații care ar convinge un observator obiectiv că s-a comis de procurori infracțiunea de la art. 327 alin. (3) CP.

Ce reprezintă „Bănuiala rezonabilă" aceasta presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea.

Indică că responsabilii de investigarea cauzei penale nu au comis fapte prejudiciabile în raport cu Roșioru Mircea, fiind respectate prevederile legale referitoare la obligația de a lua toate măsurile necesare stabilirii adevărului obiectiv. Or, la etapa de urmărire penală, aplicarea legii, și dacă este cazul, oportunitatea inițierii urmării de către procuror presupune independența și autonomia acestuia în procesul de luare a deciziilor. Pe lângă acestea, scopul urmării penale este definit în art.l alin.(l) din Codul penal, care justifică necesitatea derulării acesteia ca mijloc de luptă contra criminalității, mijloc de protejare a persoanei, societății și statului de infracțiuni, scop de menținere a unui stat de drept.

Ce reprezintă „Suspiciune legală" aceasta vine din latinescul „suspicio" și înseamnă „lipsă de încredere în cineva, îndoială sau neîncredere în ceea ce privește corectitudinea, legalitatea faptelor sau onestitatea intențiilor cuiva; presupunere, bănuială, neîncredere, circumspecție, nesiguranță", având în limbajul juridic descris într-un dicționar din 1939 sensul de „bănuială, suspiciune legală, bănuială permisă de lege, cum ar fi când acuzatul ar avea siguranța că va fi condamnat ori achitat de jurați și atunci e trimis la judecată în alt oraș".

Afirmă că mai mult este arătat că au fost luate toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor invocate, de a evidenția atât circumstanțele ce dovedesc vinovăția, cât și cele care dezvinovățesc, precum și circumstanțele care atenuează sau agravează răspundere penală.

Menționează că de către OUP a fost conturat, în actele emise, că suspiciunile care au existat, de comitere a infracțiunii, nu pot fi interzise, deoarece ele contribuie la elucidarea adevărului.

Evidențiază că mersul acțiunilor OUP au corespuns și oficialității procesului penal, care citează potrivit art. 28 CPP că procurorul și organul de urmărire penală au obligația, în limitele competenței lor, de a porni urmărirea penală în cazul în care sunt sesizate, în modul prevăzut de prezentul cod, că s-a săvârșit o infracțiune și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate.

Relevă că mai mult, în cursul procesului penal, drepturile lui Roșioru Mircea au fost respectate cu strictețe de către OUP, contrariul nefiind stabilit.

Notează că subsumat acestor aspecte, Ministerul Justiției, ca organ care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze, va cenzura argumentele reclamantului precum că acțiunile organelor de urmărire penală au fost ilegale i-au cauzat un impact negativ enorm asupra personalității și imaginii, suferind prejudicii morale, de cel puțin, 500 000 lei și cheltuieli de judecată, or, acțiunile organului de urmărire penală nu au fost restrictive, limitative, non-privative de drepturi și libertăți, a fost doar bănuit, audiat, informat despre mersul acțiunilor UP, ridicat computerul ca corp delict și în final scos de sub UP.

Respectiv, pârâtul constată că, în cadrul urmăririi penale în privința lui Roșioru Mircea nu s-a manifestat factorul represiv al autorităților statului, or, mersul urmăririi penale a fost pasiv în raport cu persoana acestuia, așa cum nu s-au aplicat măsuri preventive, nu a fost reținut/arestat, nu a fost pus sub urmărire penală, percheziționat, nu abundă cu acțiuni de urmărire penală în care să-i fie încălcate grav și abuziv drepturile și libertățile. În raport cu toate aceste criterii, Ministerul Justiției apreciază că suma de jumătate de milion de lei, reprezintă o reparație inechitabilă, vădit abuzivă,
astronomică ce încalcă grav principiul proporționalității și justul echilibru între valorile lezate și profilul moral al acestuia *(a se vedea similară speța din Decizia Curții de Apel Cahul, Legea 1545, Bejenaru Stanislav doar bănuit) nr.2-22045697-05-2a-10072013 din 26 septembrie 2024).*

Invocă că Roșioru Mircea pentru bănuiala în infracțiunea comisă nu a fost supus unor pedepse penale, nu a fost tras la răspundere penală și nici condamnat, deci nu poate vorbi de careva ilegalități admise de Procuratură în privința acestuia, pe durata urmăririi penale relativ scurte de 72 zile.

Pârâtul consideră că imixtiunea organului de urmărire penală este prevăzută și reglementată de lege, este permisă de lege, iar legea care autorizează imixtiunea este clară, accesibilă și previzibilă.

Accentuează că *imixtiunea* este considerată necesară într-o societate democratică atunci cînd ea este "fondată pe o necesitate socială imperioasă și mai ales proporțională scopului legitim scontat" (CEDO, hot. Olsson c. Suediei din 24 martie 1988), adică când imixtiunea este compatibilă cu principiile democratice. Caracterul unei societăți democratice se exprimă prin supremația dreptului în societatea democratică și necesitatea de a se opune ingerințelor arbitrare în drepturile și libertățile persoanei garantate de legea națională și internațională.

Reține că acțiunea necesară într-o societate democratică se determină în raport cu echilibrul atins între drepturile individului și interesul public, fiind aplicat principiul proporționalității.

Indică că *principiul proporționalității* între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege și necesitatea efectuării acțiunii procesuale solicitate recunoaște că drepturile omului nu sunt absolute și exercitarea drepturilor unei persoane

trebuie să fie apreciată în raport cu interesul public mai larg. Articolul 8 § 2 din Convenția Europeană prevede drept scop legitim pentru imixtiune de către agenții de stat în viața privată a persoanei, în domiciliu sau asupra corespondenței acestuia: securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, protejarea drepturilor și libertăților altor persoane (Hotărârea Plenului CSJ cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale nr. 7 din 04 iulie 2005).

Susține că scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

Notează că clasarea reprezintă încetarea procesului penal când se constată că există o cauză legală care împiedică pornirea sau continuarea lui.

Afirmă că clasarea procesului penal de către reclamant și avocat nu trebuie privită ca un rebut în activitatea OUP, dar ca o activitate normală de examinare a unui proces penal, deoarece OUP nu are ca scop doar identificarea și pedepsirea persoanelor vinovate, dar și prevenirea și curmarea săvârșirii infracțiunilor.

Menționează că prin urmare, raportat la speță, Roșioru Mircea a fost scos de sub urmărire penală, din ***** termen din care se împiedică pornirea sau continuarea procesului penal, nefiind în final demonstrat categoric caracterul ilicit al investigațiilor penale, dispuse anterior.

Relevă că imperativ, ordonanța de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală poate fi casată oricând cu reluarea urmăririi penale înăuntru termenului de prescripție dacă au fost invocate fapte noi sau recent descoperite.

Accentuează că se impune a se arăta, că dreptul la repararea prejudiciilor, în sensul Legii nr. 1545/1998, apare doar prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni), ceea ce la caz, cu certitudine nu a fost demonstrat.

Indică că mai mult, un careva viciu fundamental în cadrul procedurii procesual-penale, nu a fost descoperit dar nici demonstrat de către reclamant și avocat.

Susține că important, Roșioru Mircea, în procesul penal, având doar calitatea de bănuit din ***** până în *****, ca măsuri procesuale prevăzute de lege și necesare într-o societate democratică, nu a demonstrat prin suport probatoriu și nici nu a motivat despre:

- încălcarea gravă și abuzivă a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Constituție și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte,

- ori că consecințele acțiunilor ilicite comise sunt extrem de grave sau chiar iremediabile (art. 2 Legea 1545).

Afirmă că prezintă importanță că urmărirea penală a fost exercitată, nu ca drept al Procuraturii dar ca obligație legală, cu respectarea tuturor drepturilor prevăzute de Codul Penal, de procedură penală și Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 în vederea : constatării existenței sau inexistenței infracțiunii, identificării făptuitorului, constatării vinovăției, stabilirii altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei penale, stabilirii adevărului, etc.

Notează că respectiv critica reclamantului că la ***** a fost forțat să demisioneze, că UP s-a pornit neîntemeiat, că i-a fost știrbită imaginea și reputația de peste 20 ani, a avut suferințe psihice, starea sănătății a fost afectată nu își are loc de existență și nici nu poate fi temeinică de admitere.

Accentuează că nu sunt credibile pe fonul întrebării firești cum a fost posibil și în baza căror norme legale, din lege, permite Procurorului să renunțe la învinuirea condamnatului Veaceslav Platon, care a fost de instanțele judecătorești naționale, recunoscut vinovat, condamnat irevocabil, când de fapt legea permite renunțarea parțială sau integrală la învinuire, în procesul judecării cauzei, și nici de cum după condamnarea irevocabilă cu atât mai mult, în ordine de revizuire.

Susține că reclamantul în final a acceptat demisia din *****, din această dată a fost investigat penal pentru această bănuială din ***** până în ***** și în anul 2024, peste 3 ani de la acele evenimente, dorește Vinovăția Statului RM, cu obținerea de la Bugetul de stat a sumelor de peste 500 000 lei (jumătate de milion), considerând că sunt menite, cel puțin, să-i atenueze suferințele.

Menționează că renunțarea procurorului la învinuire, prin ordonanță motivată, în revizuire, după condamnarea irevocabilă a lui Veaceslav Platon, a fost contrară legislației, or, normele legale nu permit aceasta.

Reține că această renunțare în revizuirea dosarului penal, a adus consecințe grave:

- eliberarea condamnatului Veaceslav Platon și

- prejudicierea în proporții deosebit de mari bugetului de stat, ce va suporta cheltuieli privind restituirea banilor încasați anterior prin sentința de condamnare în sumă totală de peste 869 224 839,76 lei.

Evidențiază că instanțele de judecată neavând altă alternativă decât adoptarea unei sentințe de achitare sau de încetare a procesului penal (art. 320 alin. (5) CPP).

Indică că realizarea justiției în cauza Platon Veaceaslav, irevocabil a exprimat adevărul de condamnare, iar renunțarea procurorului la învinuire, în revizuire, a fost ilegală.

Afirmă că or, pe de o parte, revizuirea dosarului penal, este cale extraordinară de atac, și vine în interesul legii, iar pe de altă parte, nu se explică cum procurorul a menținut în fond, apel, recurs acuzarea lui Platon ca deja după condamnarea irevocabilă, să renunțe integral la învinuire în calea extraordinară de atac, revizuirea. Este evidentă „suspiciunea legală" că de către Roșioru Mircea s-a săvârșit abuzul de putere sau abuzul de serviciu, ce urma investigată.

Notează că bănuială a fost evidentă și destul de fondată, respectiv și reclamantul și-a exprimat acordul cu toate acțiunile OUP, în timpul investigațiilor, predispus să coopereze, în aflarea adevărului, prin urmare, din materialele acumulate, și cele constatate a fost întâlnit că la acea etapă:

- existența bănuielii permise de lege, alături de alți învinuiți, că Roșioru Mircea a săvârșit infracțiunea incriminată de art. 327 alin. (3) (Abuzul de putere sau abuzul de serviciu) din Codul penal (potrivit art. 16 CP se califică ca infracțiune gravă);
- exista riscul eschivării lui de la urmărirea penală;
- exista riscul că poate împiedica stabilirea adevărului;
- exista riscul că poate comite și alte infracțiuni.

Pârâtul susține că respectiv și probele la etapa respectivă indicau, în mod evident, la adoptarea măsurilor în cauză, în vederea asigurării bunei desfășurări a urmăririi penale pe caz, aspecte care să ofere o determinare completă și exactă a tuturor circumstanțelor investigate în vederea constatării faptei
penale și a persoanelor vinovate.

Indică că așa fiind, atrage atenția că nu suntem în prezența speței în care statul trebuie să fie obligat să răspundă pecuniar, or, aceste investigații de ordin penal s-au
necesitat stringent la acea etapă.

Accentuează că respectiv, Ministerul Justiției, opinează că, la caz, nu sunt întrunite condițiile art. 6 lit.b) din Legea nr. 1545 dar nici a prevederilor art.3 alin.(l) din Legea nr. 1545.

Mai notează că soluția scoaterii de sub urmărirea penală constituie încetarea urmăririi penale, de mai departe (de viilor), necontinuarea procesului penal, și nu înglobă în sine careva ilegalități anterioare, fiind lăsată deschisă și aplicabile în orice moment prevederile art.287 CPP (reluarea urmăririi penale).

Invocă că potrivit recomandărilor Hotărârii nr. 7 din 04 iulie 2005 a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale, ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuit și/sau învinuit sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și prin sine însăși nu afectează drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei, precum și nici nu sunt pasibile de atacare.

Afirmă că recunoașterea persoanei în calitate de bănuit și/sau învinuit este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării urmăririi penale.

Menționează că de asemenea, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor invocate în actul de sesizare, de a constata atât circumstanțele care dovedesc vinovăția, cât și cele care dezvinovățesc, precum și circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Reține că subsecvent, referitor la invocarea caracterului ilegal al măsurilor întreprinse în privința reclamantului, precizează că potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiției nr.8 din 24 decembrie 2012, (pct. 14), examinarea corectitudinii procedurilor de constrângere, nu ține de competența instanței civile, deoarece aceste chestiuni urmează a fi decise în cadrul procedurilor penale. Or, prezentul litigiu de judecată este cu caracter civil și nu ține de competența instanței de judecată de a se expuse pe marginea aspectului legalității procedurilor de investigație penală respective.

Notează că în plan internațional Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că dimensiunea obligațiunilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional nu implică nici dreptul de a declanșa o anchetă penală împotriva unui terț sau ca acesta să fie condamnat la sancțiuni de natură penală, nicio obligație de rezultat care ar presupune ca orice urmărire penală trebuie să se finalizeze printr-o condamnare. În special, în ipoteza în care se pune problema respectării unei reglementări care are ca obiect protecția drepturilor garantate de Convenție, acestea impun organizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace la finalizarea căreia să nu existe nicio aparență de apreciere arbitrară a circumstanțelor care s-au aflat la originea faptei, (a se vedea cauza Draganschi împotriva României nr. 40890/04).

Evidențiază că din perspectiva Ministerului Justiției, toate acțiunile organului de urmărire penală, au fost îndreptate în vederea elucidării tuturor circumstanțelor, asupra elucidării vinovăției sau nevinovăției persoanei menționate prin actul de sesizare, privind existența bănuielii rezonabile de comiterea infracțiunii, aflării adevărului. Organul de urmărire penală acționează cu bună-credință, întreprinde măsurile necesare în vederea efectuării obiective a tuturor acțiunilor de urmărire penală.

Indică că totodată, reclamantului, pe durata acțiunilor procesuale aferente cauzei penale, nu i-au fost încălcate drepturile procesuale, cât și la materialele cauzei nu există nici o probă concludentă, pertinentă, utilă și veridică în

confirmarea faptului că actele procedurale, emise în privința reclamantului de către organul de drept, sunt calificate ca ilegale.

Susține că important, toate acțiunile și măsurile întreprinse în speța respectivă au constituit măsuri de reprimare proporțională infracțiunii imputate, și s-a ținut cont de toate rigorile legii procesual penale, în stabilirea adevărului.

Pârâtul accentuează că în speță, reclamantul și-a întemeiat solicitările din cererea de chemare în judecată invocând Legea 1545 din 25 februarie 98, însă în lipsa unor acte ce constată în mod expres și exclusiv ilegalitatea măsurilor întreprinse, nu putem vorbi de aplicabilitatea Legii 1545.

Prin urmare, constată că normele legale citate mai sus (art. 3 și art. 6 din Legea nr.1545) sunt indisolubile, respectiv nu pot fi aplicate în mod separat.

Afirmă că Legea 1545 oferă dreptul la repararea prejudiciilor în caz de acțiuni ilicite (art.2).

Notează că pornind din noțiune, ilicit (ilegal) semnifică care nu este în conformitate cu legea, care încalcă legea, ceea ce în speță nu a fost demonstrat și arătat de reclamant și avocat.

Prin urmare, pârâtul consideră că prezenta speță nu constituie obligația, cazul, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului.

Invocă că imposibilitatea stabilirii caracterului ilicit al acțiunilor organului de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, atrage netemeinicia cererii.

Susține că reclamantul cu vechimea de peste 20 ani în organele Procuraturii, cunoaște destul de bine, rolul activ a Procuraturii într-o societate democratică și obligația organului de urmărire penală în caz de bănuială rezonabilă.

Menționează că Roșioru Mircea, prin scoaterea de sub UP, la faza de urmărire penală, a obținut cea mai înaltă calitate a actului Procurorului, o satisfacție efectivă și echitabilă de pe urma neconfirmării vinovăției, nefiind remisă cauza pe masa judecătorilor, respectiv nu poate vorbi că a fost tras ilegal la răspundere penală, i-au fost cauzate pagube morale, decât doar investigat penal, pe fonul planării unei suspiciuni rezonabile de săvârșire a infracțiunii de abuz de putere sau abuzul de serviciu.

Indică că Ministerul Justiției consideră că cerința de bază încasarea prejudiciului moral de 500 000 lei, este iluzorie, excelează analizei, or, la cauză, nu se regăsesc probe pertinente, concludente și verosimile, de impecabilitate probațională, în legalitatea interesului litigios, de încasare a prejudiciului moral solicitat și dorit în exclusivitate. Aceste solicitări sunt exagerate și vădit abuzive.

Evidențiază că circumstanțele din speță nu pot genera răspunderea pecuniară a Statului RM și nici acordarea de pagube și daune morale pentru o simplă bănuială rezonabilă, care este permisă de lege.

Accentuează că potrivit practicii ’’CtEDO în cauza Lavrechov vs Cehia s-a reiterat că scoaterea unei persoane de sub urmărire penală sau achitarea unei persoane nu înseamnă că urmărirea penală era ilegală sau viciată în alt mod. Pentru ca o persoană să fie condamnată este necesar alt standard probatoriu. Astfel, pot exista cazuri de existență de bănuială rezonabilă, dar nu și de condamnare când se aplică standardul „dincolo de orice dubiu rezonabil”.

Relevă că pretențiile privind încasarea prejudiciilor morale, în contextul circumstanțelor descrise, sunt neîntemeiate. Or, în condițiile în care prezenta acțiune civilă nu întrunește cazul, modul și condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545, prin urmare, nu există nici un temei legal de a solicita încasarea acestor prejudicii morale și de a le admite, în principiu.

Suplimentar, precizează că sumele respective sunt abuziv inechitabile suferințelor pretinse a fi suportate, neargumentând cuantumul respectiv, doar prin argumentul subiectiv al ilegalității măsurilor întreprinse și în lipsa unor acte ce constat expres acest fapt.

Totodată, pe marginea acestei pretenții, subliniază că potrivit art. 11 din Legea nr. 1545 mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare:

a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă;

b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată;

c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată;

e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei;

f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice;

g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate;

h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Notează că în acest sens, Ministerul Justiției reiterează că reclamantul a ignorat în totalitate prevederile art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală, or, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare :

- suferințele fizice ale victimei;

- gravitatea și persistența suferințelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane;

- prejudiciul agrement (reprezintă imposibilitatea desfășurării anumitor activități culturale, sportive sau artistice) sau estetic (constă în rezultatul de natură nepatrimonială concretizat în alterarea aspectului fizic al persoanei, urmare susceptibilă de a cauza suferințe și de a avea repercusiuni în plan social),

- pierderea speranței în viață;

- pierderea onoarei prin defăimare;

- suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Susține că ceea ce nu a fost realizat și arătat convingător.

Pârâtul Ministerul Justiției reține că, atât în plan național cât și internațional, numitorul comun al criteriilor ce guvernează stabilirea daunelor morale constă în rezonabilitate, în sensul că despăgubirile trebuie apreciate și cuantificate într-o manieră justă și echitabilă, de natură să corespundă prejudiciului moral real și efectiv produs reclamantului și suferit de acesta, sub rezerva de a nu se ajunge la o îmbogățire tară just temei a celui îndreptățit să pretindă și să primească daune morale, dar, în același timp, prin suma acordată, nici nu trebuie să fie derizorii.

Menționează că în materia daunelor morale, principiul reparării integrale a prejudiciului nu poate avea decât un caracter aproximativ, dată fiind natura neeconomică a respectivelor daune.

Astfel, notează că prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal). Potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 9 octombrie 2006, cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințe psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea de compensare a prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni/inacțiuni i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea. Or, din ansamblul argumentelor invocate de către reclamant nu se atestă justificarea cuantumului prejudiciului solicitat, or, el poate fi apreciat dacă este găsit temeinic doar cu aproximație.

Indică că prin urmare, atât prevederile art. 11 din Legea nr. 1545 cât și prevederile art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală, în dovedirea lor, nu au fost demonstrate prin suport probant de către reclamant. În acest context, atrage atenția că încasarea unor asemenea sume ar putea genera o practică vicioasă cu declanșarea mecanismului de afectare gravă a bugetului statului Republica Moldova care se bucură de o economie de piață emergentă, fiind clasificată drept o țară cu venituri medii-superioare. O piață emergentă este considerata economia

unei țari care se află într-un anumit stadiu de dezvoltare, are o piață de capital reglementată și eficientă iar veniturile populației sunt în creștere dar se află în continuare sub media țărilor dezvoltate. Cu titlu util, în zece luni ale anului 2024, veniturile totale ale bugetului de stat au constituit circa 54,9 mlrd lei, iar cheltuielile au constituit 63,1 mlrd lei, cu un deficit de 8,2 mlrd lei.

Evidențiază că mai mult, conform hotărârii CEDO din 10 noiembrie 2004 în cauza Emestina Zullo vs Italia, Curtea a menționat că mărimea daunei morale va fi stabilită în funcție și de nivelul de viață în statul respectiv.

Reține că în condițiile în care prezenta acțiune civilă nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545 pentru repararea prejudiciului, prin urmare, Ministerul Justiției se convinge că scopul reclamantului este interesul pecuniar și îmbogățirea fără justă cauză, obținerea de foloase bănești necuvenite. Astfel că, în aspectul de temeinicie a cerințelor de 500 000 lei prejudiciu moral, invocat de reclamant și avocat, în condițiile legii, necesitatea, relevanța, actualitatea și dovada existenței și întinderii lor, cât și încasarea, la caz, nu a fost realizat și demonstrat prin material probator, fiind exagerate și vădit neîntemeiate.

În continuare, pârâtul invocă că netemeinicia asistentei juridice (cerință accesorie) de 5000 lei în cauza civilă, ca cerințe subsecvente celei de bază, urmează aceiași soartă, de respingere ca neîntemeiate. Or, în condițiile în care prezenta acțiune civilă nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate a Legii nr. 1545 pentru repararea prejudiciului, prin urmare, nu există nici temei legal de a solicita încasarea prejudiciului sub forma cheltuielilor de judecată.

Notează că în sensul cheltuielilor de asistență juridică, prin prisma Recomandării Curții Supreme de Justiție nr.23 privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistență juridică, Recomandării Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia nr.2 din 30 martie 2012, precum și a practicii Curții Europene, precizează că la aprecierea cheltuielilor pentru asistență juridică urmează a fi constatat faptul dacă acestea au fost necesare, realmente angajate și rezonabile în cuantum.

Prin urmare, conchide că la aprecierea costurilor și cheltuielilor judiciare instanța de fond urmează să pună la bază, și anume că costurile și cheltuielile urmează a fi în modul corespunzător probate, de obicei prin documente de plată sau prin prezentarea descifrării pe ore a lucrului avocatului și tarife aplicabile; cheltuielile trebuie să fie rezonabile ca cuantum (în special în materia de tarife percepute pentru onorariile avocaților) și necesare pentru proceduri în speță (nu se compensează sub nici o formă lucrul avocatului care nu are tangență directă la proces), la caz, însă nu atestă argumentarea și probarea acestor cheltuieli de asistență juridică, pe care însă, reclamantul, în mod iluzoriu, le solicită a fi compensate, ceea ce are efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

Pârâtul menționează că netemeinicia cheltuielilor de judecată de 200 lei taxă de timbru, ca cerințe accesorii, urmează aceiași soartă, de respingere ca neîntemeiate, or, potrivit art. 2 alin. (2) al Legii taxei de stat Nr. 213 din 31-07-2023 taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul, aceleași prevederi sunt înserate și în art. 84 alin. (4) CPC.

Afirmă că taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. [Art. 84 al. (4) textul „ Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.” și textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul ” declarat neconstituțional prin HCC20 din 26 septembrie 24, MO423-426/1Q octombrie 24 art.155; în vigoare 26 septembrie 24].

Relevă că tot în aspectul de valoare a pricinii, Ministerul Justiției se convinge că scopul reclamantului este interesul pecuniar, obținerea de foloase bănești necuvenite. Inter alia, având în vedere atât pretențiile reclamantului, cât și din considerentul atestării unei practici frecvent-eronate din partea instanțelor de judecată, în ceea ce vizează subiectul încasării prejudiciului, prin prisma Legii nr. 1545/1998, accentuează că Ministerul Justiției este doar reprezentantul Statului Republica Moldova, pe această categorie de cauze și nicidecum pârât (parte căzută în pretenții) a se vedea art. 5 din Legea nr. 1545/1998).

Indică că astfel, orice eventuală sumă, dispusă a fi compensată, nu poate fi încasată din contul Ministerului Justiției, deoarece Ministerul respectiv nu are calitate de pârât, în susținerea celor învederate, art. 13 din Legea nr. 1545 prevede că „repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)- g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat ”. Per ansamblu, pe aceste categorii de cauze este eminamente necesar de a fi elucidate toate circumstanțele cauzei, de a se constata dacă
există cu adevărat o încălcare a prevederilor legale și de a fi stabilit prin probe concludente dacă a existat în mod veridic un prejudiciu probat corespunzător.

Accentuează că prin prezenta cerere de chemare în judecată, se cer sume foarte mari (excesive), cu mult peste pragul național și peste practica Curții Europene, având în vedere faptul că probatoriul administrat în cauză demonstrează că prestigiul reclamantului raportat la faptele sale, nu a fost prejudiciat, din data demisiei, au început investigațiile penale.

În continuare pârâtul indică că jurisprudență relevantă de respingere a acțiunii:

Ca practică, prezintă instanței de apel unul din câteva exemple din jurisprudență națională privind cuantumul prejudiciului moral neacordat persoanelor ce au avut statut de bănuit și învinuit, ce au intentat acțiuni în ordinea Legii nr. 1545/1998, la care le-au fost respinse cerințele, în mod irevocabil.

- Cauza Chirica Ruslan împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală (dosar nr.2-16110/2020 din 01 martie 2021)

- Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător - N. Mazur, respinsă ca neîntemeiată;

- Dosar nr.2a-1482/21 Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători - V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci -menținută hotărârea din 01 martie 2021;

- Dosar nr. 2ra-1635/21 Instanța de recurs: CSJ, judecători - Svetlana Filincova, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru - recurs inadmisibil;

- Cauza civilă, Legea nr. 1545, nr. 2-24010601-12-2-25012024-1 (2-1855/24) din 06 iunie 2024, Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cauza Culeac Mariana vs MJ, calitatea de bănuit (23 august 2022-14 septembrie 2022), de respingere, ca neîntemeiată.

- Acțiuni în ordinea Legii nr. 1545/1998, cu circumstanțe cu mult mai serioase, care au fost condamnate, iar ulterior achitate

- A se compara, de asemenea. Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Naddur v. Republica Moldova (cererea nr. 22939/19) din 13 decembrie 2022, unde Curtea Europeană a constatat că instanța de fond a achitat reclamantul iar în apel a fost condamnat, fiind acordat prejudiciu moral de 3500 euro; Cauza Melega v. Republica Moldova (cererea nr.40427/19) din 18 ianuarie 2022, unde Curtea Europeană a constatat că instanța de fond a achitat reclamantul iar în apel a fost casată hotărârea și a fost condamnat, fiind acordat prejudiciu moral de 3500 euro [...]".

Invocă că temeiuri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată persistă deoarece „dincolo de orice dubiu rezonabil", pentru bănuiala permisă de lege, Roșioru Mircea nu a fost supus nici unor pedepse penale, nu i-au fost suprimate și îngrădite grav și abuziv drepturile și libertățile constituționale, nu suntem în prezența de ilegalități a organelor Procuraturii, scoaterea de sub UP ca consecință nu este extrem de gravă sau chiar iremediabilă, ca să putem vorbi de atragerea la răspundere patrimonială a statului.

Afirmă că pentru ca statul RM să fie învinovățit este necesar alt standard probatoriu. Ministerul Justiției reține că sumele cerute sunt vădit neîntemeiate, pe fonul simplei bănuieli rezonabile, permise de lege, în săvârșirea unei infracțiuni, și fară factorul represiv al autorităților statului în sens că nu a fost reținut/arestat, nu a fost pus sub urmărire penală când calitatea de învinuit, percheziționat, etc. Este inadmisibilă, într-un stat democratic, negarea valorii dreptului și al legii, a

principiilor echității și dreptății sociale. Cererea este neîntemeiată, motiv pentru care urmează calea respingerii.

Menționează că aplicarea eronată și intenționată a normelor de drept material și procedural de către instanțele judecătorești poate determina un efect nociv nu doar pentru societate, cât și pentru cadrul legal, din motiv că s-ar putea crea un precedent care cu trecerea timpului ar fi tot mai greu de remediat.

În concluzie pârâtul solicită respingerea, cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Intervenientul accesoriu Procuratura Generală în motivarea referinței depuse indică că, Roșioru Mircea a depus cerere de chemare în instanța de judecată, prin care solicită încasarea prejudiciului moral în sumă de 500.000 lei, cheltuielilor de asistență juridică suportate în legătură cu intentarea prezentului proces civil în sumă de 5.000 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei, acțiune inițiată în temeiul Legii nr. 1545/1998 privind modul de repararea a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Relevă că cu cererea de chemare în judecată depusă de reclamant nu sunt de acord, solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente: Legea nr. 1545/1998, în art.6 stipulează expres cazurile în car survine dreptul persoanei fizice/juridice la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Unul din aceste temeiuri este "scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau încetării penale pe temeiuri de reabilitare". Totodată, pentru a fi întrunite condițiile pentru reparare a prejudiciului cauzat de organele de urmărire penală, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art. 6 din lege, dar și dispozițiile prevăzute de art. 3 alin.(l) din Legea nr.1545/1998.

Astfel, prin prisma normei precitate, accentuează că este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Susține că obiectul investigațiilor în cauza penală, în care reclamantul a fost recunoscut ca bănuit constituie un procedeu legal de desfășurare normală a urmăririi penale și constituie o măsură procesuală prevăzută de lege într-o societate democratică, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și în acest scop este proporțională anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunii menționate.

Indică că în altă ordine de idei, accentuează asupra faptului că organul de urmărire penală a avut o obligație pozitivă de a întreprinde toate acțiunile de urmărire posibile și raționale prevăzute de legea procesual-penală, în vederea cercetării sub toate aspectele, multilateral și obiectiv circumstanțele cazului. Totodată, inițierea unui proces penal, atribuirea calității procesuale de bănuit/ învinuit unei persoane sunt rezultatul unor acțiuni procesual-penale, care prin sine însăși nu încalcă drepturile fundamentale ale persoanei.

Reține că în context, Roșiorii Mircea a fost supus unui control legal de către organele de resort ghidat de legea procesuală penală în scopurile enunțate în special în art. 1,19, 279 Cod de procedură penală, ingerință admisă atât de legislația națională, cât și de cadrul normativ internațional, or, în spiritul legii enunțate Roșioru Mircea nu se poate opune acestei ingerințe atunci când interesul suprem al persoanei societății și/sau a statului în sensul protejării împotriva comiterii infracțiunilor îl cere.

În concluzie indică, prin emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Roșioru Mircea, procurorul nu a admis atragerea la răspundere penală atunci când în pofida faptului că au fost întreprinse toate măsurile legale pentru petrecerea sub toate aspectele, complet și obiectiv, nu s-au acumulat probe suficiente care ar confirma bănuială existentă la inițierea urmăririi penale, astfel realizând în întregime scopul procesului penal.

Notează că în ce privește cuantumul solicitat cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 500.000 lei accentuează că această cerință, pe lângă faptul că este exagerată, mai este și neargumentată de reclamant. Or, reieșind din jurisprudența CEDO, survenirea prejudiciului ca urmare a săvârșirii încălcării trebuie să fie certă și nu presupusă.

Indică că în caz de neprezentare a reprezentantului Procuraturi Generale solicită examinarea cauzei în lipsă.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Foltea Vasile a susținut integral acțiunea înaintată și a solicitat admiterea cererii integral pe motivele de fapt și de drept invocate. (f.d.203)

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției a solicitat respingere acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.204)

În ședința de judecată reclamantul Roșioru Mircea nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

Audiind explicațiile participanților la proces și examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de Roșioru Mircea, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1),(3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 239 al aceluiași Cod, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

La caz, instanța de judecată constată că potrivit materialelor cauzei se atestă următoarea situație de fapt:

Prin ordinul nr. *****, Roșioru Mircea a fost desemnat în funcție de ajutor-interimar al procurorului județului Lapușna; (f.d. 43)

Conform extrasului din ordinul nr. ***** cu prilejul sărbătorii Zilei profesionale a lucrătorului Procuraturii, s-a ordonat avansarea lui Roșioru Mircea în funcție de ajutor superior al procurorului județului Lapușna (f.d. 44)

Potrivit ordinului nr. *****, Roșioru Mircea a fost numit, jurist de rangul 3, în funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, fiind liberat din funcția de procuror în procuratura raionului Hâncești, la data de *****; (f.d. 45)

Prin ordinul nr. *****, Roșioru Mircea a fost numit, jurist de rangul 2, în funcția de procuror al serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău al secției judiciar-penale din cadrul Direcției judiciare a Procuraturii Generale, fiind eliberat din funcția de procuror în procuratura Anticorupție, la data de *****; (f.d. 46)

Conform ordinului nr. *****, Roșioru Mircea a fost numit, jurist de rangul 2, în funcție de procuror șef-interimar al serviciului coordonare, organizare și

control al secției judiciar penale din cadrul Direcției judiciare a Procuraturii Generale, fiind eliberat din funcția de procuror al serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău al secției judiciar-penale; (f.d. 47)

Potrivit ordinului nr. *****, Roșioru Mircea a fost numit, jurist de rangul 1, în funcție de procuror, adjunct al secției judiciar penale din cadrul Direcției judiciare a Procuraturii Generale, fiind eliberat din funcția de procuror, șef al serviciului de coordonare, organizare și control al secției judiciar-penale din cadrul aceleiași Direcții; (f.d. 48)

Prin ordinul nr. *****, Roșioru Mircea a fost numit, jurist de rangul 1, în funcție de procuror, șef-interimar al secției judiciar-penale din cadrul Direcției judiciare a Procuraturii Generale, fiind eliberat din funcția de procuror, șef-adjunct al aceleiași secții; (f.d. 49)

Conform hotărârii nr. ***** cu privire la aprobarea regulamentului privind activitatea Colegiului de calificare din 23 februarie 2010, se confirmă că Roșioru Mircea a elaborat Regulamentul privind activitatea Colegiului de calificare, deținând funcția de președinte al Colegiului de calificare; (f.d. 50)

Prin ordinul nr. *****, Roșioru Mircea a fost numit, consilier juridic de rangul III, în funcție de procuror șef al Direcției judiciare a Procuraturii Generale, fiind eliberat din funcția de procuror, șef-interimar al aceleiași Direcții; (f.d. 51)

Potrivit ordinului nr. ***** reclamantul a fost desemnat învingător al concursurilor individuale, pentru merite în promovarea imaginii Procuraturii; (f.d. 52)

Conform ordinului comun cu privire la constituirea Grupului de lucru pentru elaborarea proiectelor de legi în scopul realizării și promovării reformei procuraturii, Roșioru Mircea a fost desemnat membru grupului de lucru; (f.d. 53)

Prin ordinul nr. *****, reclamantului pentru exercitarea exemplară a atribuțiilor de serviciu, succese remarcabile în activitatea de consolidare a legalității și de combatere a criminalității, i-a fost conferit gradul de clasificare Consilier juridic de gradul I; (f.d. 54)

Totodată potrivit procesului-verbal din 17 ianuarie 2014 al ședinței Consiliului Superior al Procurorilor, Roșioru Mircea cu unanimitate de voturi, a fost ales, pentru un mandat de 4 ani, în calitate de Președinte al Consiliului Superior al Procurorilor; (f.d. 55)

Conform decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1022 din 5 martie 2014, s-a decretat constituirea Consiliului național pentru reforma organelor de ocrotire a normelor de drept, membru a căreia era și reclamantul; (f.d. 56)

La 2 aprilie 2014, Domnului Mircea Roșioru i s-a acordat diplomă de către Președintele Parlamentul Republicii Moldova, pentru aportul semnificativ la elaborarea, dezbaterea și definitivarea Concepției cu privire la reforma

Procuraturii, în vederea editării unui sistem de drept mai responsabil, eficient și independent; (f.d. 57)

Prin ordinul nr. *****, reclamantul a fost desemnat procuror-șef al Direcției judiciare a Procuraturii Generale, Președintele Consiliului Superior al Procurorilor; (f.d. 58)

Conform decretului Președintelui Republicii Moldova nr. *****, s-a decretat constituirea Consiliului național pentru reforma organelor de ocrotire a normelor de drept, membru a căreia era și Roșioru Mircea; (f.d. 59)

Potrivit ordinului nr. *****, reclamantul a fost desemnat în calitate de Președinte al Comisiei la examenul de stat la facultatea „ Drept” și „Drept penal” a Universității de Stat din Moldova pentru perioada 01 iunie 2015-30 iunie 2015) ; (f.d. 60)

Prin ordinul nr. *****, Roșioru Mircea a fost transferat din funcția de procuror, șef al Direcției judiciare a Procuraturii Generale, în funcția de procuror, șef-interimar al Direcției judiciare a Procuraturii Generale de la 01 august 2016; (f.d. 62)

Conform hotărârii nr. ***** cu privire la demersul Ministrului Justiției, referitoare la desemnarea unui reprezentat al Consiliului Superior al Procurorilor în componența Consiliului de Integritate s-a hotărât al desemna pe Mircea Roșioru în calitate de reprezentat al Consiliului Superior al Procurorilor în componența Consiliului de Integritate pentru un termen de mandat de 5 ani; (f.d. 63)

Potrivit hotărârii nr. ***** s-a hotărât eliberarea acordului scris privind numirea domnului Mircea Roșioru în funcția de adjunct al Procurorului General; (f.d. 64)

Prin ordinul nr. ***** reclamantul a fost numit în funcția de Adjunct al Procurorului General pe mandatul Procurorului General, dlui Eduard Harujen, fiind eliberat din funcția de procuror-șef-interimar al Direcției judiciare a Procuraturii Generale, de la 09 martie 2017; (f.d. 65)

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind confirmarea Consilului Științific Consultativ s-a hotărât confirmarea lui Mircea Roșioru ca fiind membru al consiliului; (f.d. 66)

Potrivit ordinului nr. ***** cu privire la activitatea didactică s-a permis desfășurarea activității didactice în anul 2018 în cadrul Institutului Național al Justiției la programul de formare inițială și continuă a procurorilor și judecătorilor cu recompensarea orelor la locul de muncă de bază în alte zile, a reclamantului; (f.d. 67)

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, privind confirmarea Consiliului Științific Consultativ s-a hotărât confirmarea lui Mircea Roșioru ca fiind membru al consiliului; (f.d. 68)

Prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. ***** i s-a conferit reclamantului insigna de piept ,, Eminent al Procuraturii" iar prin Ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr. ***** i s-a conferit Crucea ,, Pentru Merit" ; (f.d. 69)

Potrivit hotărârii nr. ***** s-a hotărât exprimarea acordului scris privind numirea domnului Mircea Roșioru în funcția de adjunct al Procurorului General; (f.d. 70-71)

Prin hotărârea nr. ***** s-a hotărât exprimarea acordului scris privind numirea domnului Mircea Roșioru în funcția de adjunct al Procurorului General; (f.d. 72-73)

Conform ordinului nr. *****, reclamantul a fost numit în funcția de adjunct al Procurorului General pe perioada mandatului Procurorului General, Alexandr Stoianoglo, de la 6 decembrie 2019; (f.d. 74)

Potrivit ordinului nr. ***** i s-a permis lui Mircea Roșioru, adjunct al Procurorului General, cumularea funcției de procuror cu activitățile didactice și științifice, în cadrul programului de formare inițială a candidaților la funcția de procuror, modulul ,, Reprezentarea învinuirii în instanța de judecată", realizate de Institutul Național al Justiției, conform tematicilor și orelor seminarelor stabilite pentru anul 2020; (f.d. 75)

Prin scrisoarea Instituția Medico-Sanitară Publică ,, Policlinica de Stat" , s-a confirmat faptul că pacientului Mircea Roșioru Nicolae a.n. *****, la data de 4 octombrie 2021 -16 octombrie 2021 a fost eliberat certificat de concediu medical, diagnosticat cu Covid -19, în baza probelor biologice prelevate și confirmate cu rezultat pozitiv la Covid-19; (f.d. 76)

Conform ordinului nr. ***** din ***** reclamantul a fost eliberat din funcția de Adjunct al Procurorului General, pe motivul demisiei din Procuratură în baza raportului depus, de la *****; (f.d. 77)

Potrivit caracteristicii eliberate de Președintele Consiliului Superior al Procurorului, este descrisă activitatea reclamantului, potrivit căreia nu i-au fost aplicate sancțiuni, însă încurajat prin mai multe diplome, mulțumiri, etc. ; (f.d. 78)

Prin caracteristica Procurorului General Interimar, a fost redată activitatea domnului Roșioru Mircea, potrivit caracteristicii ultimul a deținut mai multe funcții de conducere, a fost stimulat de către conducerea Procuraturii prin exprimare de mulțumiri, conferirea diplomelor de onoare, conferirea Insignei de piept ,, Eminent al Procuraturii", conferirea gradului de clasificare înainte de termen. Totodată nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare; (f.d. 79)

Conform ordinului nr. *****, a fost modificat pct.5 al Ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcție a lui Mircea Roșoru, prin substituirea sintagmei,, a suspenda" cu sintagma ,,a achita" și a exclude sintagma ,, până la soluționarea irevocabilă a cauzei penale" ; (f.d. 80)

Potrivit certificatului medical privind starea sănătății a candidaților la funcția de procuror și a procurorilor în funcție privind corespunderea pentru exercitarea funcției de procuror, domnului Roșioru Mircea de către medicul neurolog i s-a recomandat profilaxie stresului posttraumatic; (f.d. 81)

Prin scrisoarea Agenției Naționale pentru ocuparea forței de muncă, direcția ocuparea forței de muncă Ialoveni, se informează că pe data de 04 noiembrie 2021 reclamantul a fost înregistrat la DOFM Ialoveni în calitate de șomer. Conform Legii nr. 105/2018 din 14 iunie 2018, art. 4 începând cu data de 11 noiembrie 2021 a fost stabilit ajutorul de somaj în cuantum de 8107,50 lei lunar. Respectiv, pentru luna noiembrie suma calculată a fost de 5405 lei. Pe data de 13 iunie 2022 a fost încetată plata din motivul încadrării în câmpul muncii a șomerului iar suma finală achitată pentru această lună a fost de 3513,25 lei. La data de 14 iunie 2022 fiind radiat de la evidență fiind plasat în câmpul muncii de sine stătător; (f.d. 82)

Conform certificatului nr. 17 din 5 martie 2024, se confirmă că Roșioru Mircea s-a aflat în evidență cu statut de șomer începând cu data de 5 octombrie 2023 până la data de 05 martie 2024; (f.d. 83)

Potrivit informației privind activitatea domnului Roșioru Mircea în sistemul procuraturii, se confirmă că a activat în sistemul Procuraturii, în două perioade distincte, după cum urmează 8 august 2001- 18 octombrie 2021, în calitate de procuror; 13 iunie 2022-2 octombrie 2023 în calitate de inspector din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, fiind indicate și funcțiile deținute în perioadele respective; (f.d. 84)

Prin procesul- verbal de consemnare a celor constatate privitor la infracțiunea depistată din *****, rezidă, sinetic, a fost constatată cel puțin o bănuială rezonabilă că de către Adjunctul Procurorului General Mircea Roșioru, Procurorul-sef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Dumitru Răileanu și procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Elena Ceruţa, a fost săvârșită o infracțiune prevăzută de art.327 alin.(3) din Codul penal - abuzul de serviciu, caracterizat prin folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică a situației de serviciu, în interesul unui grup criminal organizat, cauzând daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice; (f.d. 85-87)

Conform demersului din ***** s-a solicitat începerea urmării penale în privința Adjunctului Procurorului General, Mircea Roșioru, Procurorul-sef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Dumitru Raileanu și procurorul în Procuratura pentru

Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Elena Ceruţa, în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(3) din Codul penal; (f.d. 88-90)

Potrivit ordonanței Procurorului General interimar din ***** s-a dispus începerea urmăririi penale în privința Adjunctului Procurorilor General, suspendat de drept, Mircea Roșioru, Procurorul-sef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Ion Caracuian, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Dumitru Raileanu și procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Elena Ceruţa, în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(3) din Codul penal, pentru faptele descrise în conținutul ordonanței și atribuirea cauzei penale a numărului statistic *****; (f.d. 91-93)

Prin ordonanța privind conexarea cauzelor penale din ***** s-a dispus conexarea cauzelor penale *****și cauza ***** într-o singură procedură; (f.d. 94-95)

Potrivit ordonanței din ***** s-a dispus efectuarea ridicării de la Adjunctul Procurorului General, Mircea Roșioru, în demisie, calculatorul de serviciu și alte obiecte și documente care vor fi predate benevol de către persoana vizată, de pe adresa bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 73; (f.d. 96-97)

Conform declarației din ***** reclamantul fiind implicat în cadrul acțiunii de urmărire penală- ridicarea pe cauza penală *****, și-a asumat răspunderea penală conform art. 315 alin.(1) din Codul Penal, de a nu divulga altor persoane, informația cunoscută acestuia, privind urmărirea penală din cauza nr. *****; (f.d. 98)

Prin procesul-verbal de ridicare din *****, a fost ridicat calculatorul de model ,,Sohoo”, culoare negru; (f.d. 99-100)

Conform ordonanței din *****, Roșioru Mircea a fost recunoscut în calitate de bănuit, în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin.(3) din Codul Penal; (f.d. 101-102)

Potrivit ordonanței de numire a expertizei inginero-tehnice din ***** s-a dispus efectuarea expertizei inginero-tehnice a programelor instalate pe calculatorul de model ,, Sahoo”, culoare neagră, ridicat la ***** de la ex-adjunctul Procurorului General, Mircea Roșioru; (f.d. 103-104)

Conform procesului verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei din ***** se confirmă că fost adusă la cunoștință părților bănuitului Roșior Mircea și apărătorului acestuia; (f.d. 106).

În temeiul ordonanței de respingere a cererii din 22 octombrie 2021, s-a dispus respingerea cererii apărătorului Vasile Foltea din motivele expuse în partea descriptivă a ordonanței; (f.d. 107)

Prin procesul-verbal din 7 decembrie 2021 a fost supus cercetării (examinării) dispozitivul de stocare a informației de tip DVD-R având printat pe el

emblema de CTC și IE a IGP și ștampila expertului judiciar nr. 19, le fel inscripția, anexa nr. 2 la RE nr. ***** din 29 noiembrie 2021 emis de CTC și EJ al IGP, asupra programelor instalate pe calculatorul de model „Sohoo" ridicat de la ex-adjunctul Procurorului General Mircea Roșioru, careva date relevate cauzei penale nr. *****pe dispozitivul suspus examinării nu au fost stabilite; (f.d. 108-110)

Potrivit ordonanței din 7 decembrie 2021 a fost recunoscut în calitate de cord delict în cadrul cauzei penale nr. *****calculatorul de serviciu model,, Sohoo" culoare neagră ridicat la ***** din biroul ex-adjunctului Procurorului General Mircea Roșioru; (f.d. 111-112)

Conform procesului-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 15 decembrie 2021 , acesta a fost adus la cunoștință bănuitului Mircea Roșioru și apărătorului Vasile Foltea; (f.d. 113)

Prin ordonanța din ***** s-a dispus scoaterea lui Mircea Roșioru de sub urmărire penală pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele prevăzute la art. 327 alin.(3) din Codul Penal; (f.d. 114-122)

Potrivit scrisorii din 4 ianuarie 2022, avocatului Vasile Foltea și reclamantului i-a fost adusă la cunoștință că a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală; (f.d. 123)

Articole de presă publicate în perioada 2021–2024 prin care s-a relatat despre faptul că Mircea Roșioru este bănuit în dosarul penal al fostului procuror general Alexandr Stoianoglo, respectiv articole referitoare la activitatea sa ulterioară în cadrul Inspecției procurorilor. (f.d. 124-174)

Cu privire la temeiurile juridice ale răspunderii

În acord cu prevederile art.16 alin.(1), lit. g) și alin.(2) Cod Civil, „apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial."

Iar potrivit alin.(2) al art.16 Cod Civil, metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Conform art. 19 Codul Civil, „(1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Instanța reține, că prin acțiunea depusă, inter alia, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală.

În temeiul art. 2007 Codul Civil, prejudiciul cauzat persoanei prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată. Statul se exonerează de răspundere în cazul când persoana vătămată a contribuit intenţionat şi benevol la producerea prejudiciului prin autodenunț. În temeiul dispozițiilor legale citate se instituie obligaţia generală a statului de a repara persoanelor fizice prejudiciul material şi moral cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține că, Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 (în continuare Legea nr. 1545-XIII/25 februarie 1998) este actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.

Astfel, în sensul prezentei legi, prin acţiuni ilicite se înțeleg acţiuni sau inacţiuni
ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

Conform prevederilor art. 3 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești ”în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale

a averii, supunerii ilegale la muncă
neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori
judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum şi în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură
şi din instanțele judecătorești.

Potrivit art. 6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

De asemenea, potrivit art. 10 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6 din Lege.

Jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție (Hotărârea Plenului CSJ nr. 11 din 30 martie 2011) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Toma c. României, 2009; Păduraru c. României, 2005) confirmă că simpla tragere ilegală la răspundere penală, urmată de reabilitare, constituie prin ea însăși o atingere adusă onoarei și reputației persoanei, atrăgând dreptul la despăgubiri morale.

Analizând lucrărilor dosarului în coraport cu normele de drept enunțate supra și circumstanțele elucidate, instanța conchide că cele relatate în ansamblu denotă incontestabil faptul că, Roșioru Mircea este în drept de a pretinde la repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală.

Având în vedere aceste prevederi, este evident că, în contextul scoaterii reclamantului de sub urmărire penală pe temeiuri de reabilitare, statul este obligat

să repare prejudiciul moral cauzat prin simpla inițiere și desfășurare a unei proceduri penale nejustificate.

Cu privire la ilegalitatea urmăririi penale și prejudiciul cauzat

Din actele cauzei rezultă că, prin ordonanța Procurorului General interimar din *****, s-a dispus începerea urmăririi penale „in personam" față de reclamant, pentru pretinsa comitere a infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (3) Cod penal. În aceeași zi, reclamantul a fost recunoscut bănuit, i-au fost aduse la cunoștință acuzațiile și drepturile procesuale, i s-a ridicat computerul de serviciu, a fost supus obligației de nedivulgare a datelor din urmărire penală și a fost audiat.

Procedura penală a durat până la *****, dată la care procurorul a dispus scoaterea de sub urmărire penală pe motiv că „fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii" – temei de reabilitare prevăzut de art. 275 pct. 3) CPP. Ordonanța consemnează lipsa probelor pertinente și concludente, iar în temeiul art. 8 CPP dubiile au fost interpretate în favoarea bănuitului.

Prin urmare, s-a constatat în mod explicit că nu exista niciun temei legal pentru recunoașterea calității de bănuit a reclamantului și nici pentru menținerea unei proceduri penale timp de peste două luni. Mai mult, pe durata urmăririi penale, reclamantul a fost supus unor măsuri procesuale cu impact major asupra vieții personale și profesionale: a fost citat, a fost audiat în calitate de bănuit, i s-a impus obligația de nedivulgare a datelor din dosar, i-au fost ridicate bunuri din biroul de serviciu.

Pe lângă acestea, instanța reține și faptul că, în paralel cu desfășurarea urmăririi penale, în presă și în spațiul public au fost distribuite informații ce au afectat imaginea profesională a reclamantului, fără ca acestea să fie contracarate oficial de autoritățile competente. În contextul în care acesta deținea funcția de adjunct al Procurorului General – o funcție de înaltă responsabilitate și vizibilitate publică –, simpla bănuială penală a produs un efect devastator asupra reputației sale, asupra stabilității profesionale și asupra percepției publice.

Toate aceste elemente – caracterul nejustificat al urmăririi penale, lipsa probatoriului, afectarea imaginii publice și profesionalismul dovedit anterior – justifică pe deplin existența unui prejudiciu moral în sensul art. 19 Cod civil.

Cu referire la argumentele Ministerului Justiției în partea ce ține de prescripție.

Instanța reține că termenul de 3 ani curge de la data ordonanței de scoatere de sub urmărire penală – *****. Cererea fiind depusă la 25 octombrie 2024, aceasta este în termen. Prin urmare argumentul pârâtului este neîntemeiat.

Referitor la argumentul pârâtul, că reclamantul nu a dovedit prejudiciul moral, instanța reține că, potrivit jurisprudenței CEDO și CSJ, simpla tragere ilegală la răspundere penală este suficientă pentru a prezuma existența unui

prejudiciu moral, acesta derivând din atingerea adusă onoarei, demnității și reputației profesionale. În speță, prejudiciul este amplificat de: calitatea reclamantului de înalt funcționar în Procuratură; mediatizarea cazului și difuzarea imaginii sale; pierderea funcției și imposibilitatea repunerii în drepturi; precum și diagnosticul medical de stres posttraumatic (certificat medical din 17 mai 2022).

Cu privire la lipsa legăturii cauzale. Pârâtul a susținut că starea psihică și consecințele negative nu au legătură cu urmărirea penală. Instanța apreciază că legătura cauzală este directă: toate efectele negative descrise – marginalizarea socială, pierderea funcției, afectarea reputației, stresul documentat medical – derivă nemijlocit din statutul de bănuit și din acțiunile procesuale la care reclamantul a fost supus.

În stabilirea valorii prejudiciului moral, instanța evaluează caracterul și gravitatea suferinței, circumstanțele producerii, restrângerea vieții familiale și sociale, statutul social al persoanei vătămate, gradul de vinovăție (dacă este relevant) și asigură comparabilitatea cu jurisprudența în cazuri similare, acordând o satisfacție echitabilă. Aceste criterii rezultă din art. 2037 Cod civil, coroborat cu art. 19 alin. (3) Cod civil, și sunt completate de jurisprudența constantă a CEDO

În speță, instanța reține că perioada de investigare penală a durat aproximativ 2 luni și jumătate (*****–*****), timp în care reclamantul a fost supus unei incertitudini persistente, a fost exclus practic din viața profesională și socială și a fost determinat să-și depună demisia sub presiunea implicită a anchetei penale. Totodată, a fost afectată și starea psihică a reclamantului, fiind confirmată prin acte medicale oficiale starea de stres post-traumatic suferită.

Deși prejudiciul moral este real și dovedit, instanța constată că suma de 500.000 lei solicitată de reclamant nu este pe deplin susținută de gravitatea și întinderea atingerii. Reclamantul nu a fost reținut, nu i s-a aplicat o măsură preventivă privativă de libertate, iar prejudiciul – deși semnificativ – nu a atins o gravitate de natură a justifica o compensație în cuantumul integral solicitat.

Ținând cont de toate circumstanțele relevante – funcția deținută, durata procedurii, afectarea reputației, dar și lipsa unor măsuri represive directe – instanța apreciază că suma de 100.000 lei constituie o reparație echitabilă, proporțională și suficientă a suferinței morale suferite de reclamant.

Cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată

Totodată, reclamantul Roșioru Mircea în cadrul examinării acțiunii civile a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică acordată de avocatul Foltea Vasile, fapt confirmat prin mandatul avocațial cât și bonul de plată anexate la dosar, în mărime de 5000 lei și taxa de timbru 200 lei.

În acest sens, in stanța de judecată consideră că, solicitările formulate vis-a-vis de încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu acordarea serviciilor de

asistență juridică la examinarea prezentei cauze, sunt întemeiate în partea în care aceste cheltuieli au fost reale, necesare şi rezonabile.

În această ordine de idei, instanța invocă jurisprudența constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, care fiind confruntată cu soluționarea cauzelor contra Moldovei, a rambursat părților cheltuielile pentru asistența juridică, notând caracterul real, necesar şi rezonabil al sumelor solicitate prin raportare la complexitatea cauzei şi aportul considerabil al avocaților.

În contextul celor expuse, instanța de judecată consideră necesar de a determina
cuantumul sumei ce urmează a fi încasată, pornind de la volumul lucrului efectuat.

Având în susținere prevederile legale reținute, instanța conchide asupra necesității încasării din contul din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Roșioru Mircea, suma de 4500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma asistenței juridice.

În conformitate cu art. 94 Cod procedură civilă, partea care a câștigat, chiar și parțial, procesul are dreptul la compensarea cheltuielilor judiciare, inclusiv a taxei de timbru achitate. Or, în prezenta cauză, acțiunea urmează a fi admisă, ceea ce conferă reclamantului calitatea de parte care a câștigat procesul în sensul dispoziției legale menționate.

De asemenea, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024**,** s-a reținut că prevederile art. 2 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213/2023 și ale art. 84 alin. (4) Cod procedură civilă nu pot fi interpretate și aplicate în sensul excluderii dreptului justițiabilului de a beneficia de compensarea taxei de timbru în cazul în care acesta a câștigat procesul, întrucât o asemenea excludere ar aduce atingere dreptului de acces la justiție garantat de art. 20 din Constituție.

În aceste condiții, reținând că reclamantul a suportat efectiv taxa de timbru în cuantum de 200 lei, iar procesul este câștigat de acesta, instanța apreciază că sunt întrunite cerințele legale pentru dispunerea compensării integrale a acestei sume, care urmează a fi încasată de la pârât în folosul reclamantului.

În rest, cererea de chemare în judecată nominalizată se respinge, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Roșioru Mircea împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Roșioru Mircea - născut la *****, c/p *****, dom. *****prejudiciul moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală în temeiul art. 327 alin. (3) din Codul penal în mărime de 100 000 (una sută mii) lei, precum și cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 4 500 (patru mii cinci sute) lei și cu titlu de taxă de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată nominalizată se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru)

Președinte de ședință,
Judecător Alexei Maria